

Bergs Advies B.V.

Leveroyseweg 9a
6093 NE Heythuysen

Telefoon (0475) 49 44 07

Fax (0475) 49 23 63

E-mail info@bergsadvies.nl

Internet www.bergsadvies.nl

BIC code: RABONL2U

IBAN: NL76RABO0144217414

K.v.K. Roermond nr. 12065400

BTW nr. NL817604844B01

Mededeling M.E.R.-procedure

Haambergweg 11 te Beringe

Mededeling M.E.R.-procedure

Haambergweg 11 te Beringe

Inrichtinghouder: Van der Linden Poultry Products B.V.
Meijelseweg 13
5986 NH Beringe
KvK-nr. 12017531
Vestigingsnr. 000016625552

Adres inrichting: Haambergweg 11
5986 NX Beringe

Kadastraal bekend als: Gemeente Helden
Sectie X
Nummers 1018 (ged.), 2576 en 2578 (ged.)

Opgesteld door: S.C. Cuijpers / M. Volbeda

Datum: 13 november 2014

Handtekening: _____

Inhoudsopgave

1. Inleiding	5
2. Algemeen	6
2.1. Initiatiefnemer	6
2.2. Soort activiteit	6
2.3. Plaats van de activiteit	6
2.4. Soort activiteit en beschrijving locatie	7
2.5. Vergunningen	8
2.5.1. Vigerende vergunning	8
2.5.2. Noodzakelijke vergunningen	8
2.6. Referentiesituaties en voorkeursalternatief	8
2.6.1. Referentiesituatie 1	8
2.6.2. Voorkeursalternatief	8
2.7. Tijd en fasering	9
3. Motivering van de activiteit	10
3.1. Aanleiding	10
3.2. Doel	10
3.3. Mogelijke problemen	10
3.4. Toekomstige ontwikkelingen	10
4. Kenmerken	11
4.1. Aard en omvang van de activiteit	11
4.2. Productieproces	11
5. Effecten op het milieu	13
5.1. Ammoniakemissie	13
5.2. Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij	14
5.3. I.P.P.C.	14
5.3.1. Algemeen	14
5.3.2. Beleidslijn IPPC-omgevingstoets	14
5.4. Directe ammoniakschade aan planten	15
5.5. Wet ammoniak en veehouderij	15
5.6. Natuur, vermesting en verzuring	16
5.6.1. Beschermde natuurmonumenten	16
5.6.2. Natura 2000	16
5.6.3. Natuurbeschermingswet	17
5.6.3.1. Stikstofdepositie	18
5.6.4. Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg	18
5.6.5. Conclusie ammoniak	19
5.7. Geur	19
5.7.1. Geurgevoelige objecten	20
5.7.2. Geuremissie	20

5.7.3.	Voorgrondbelasting geur	21
5.7.3.1.	Geurverspreidingsmodel	21
5.7.3.2.	Rekenresultaten	21
5.7.4.	Achtergrondbelasting geur	22
5.7.5.	Minimale afstanden	22
5.7.6.	Conclusie	23
5.8.	Geluid	23
5.9.	Luchtkwaliteit	23
5.9.1.	Emissiecijfers fijn stof (PM ₁₀) dieren	24
5.9.2.	Toetsing fijn stof (PM ₁₀)	25
5.9.3.	Conclusie luchtkwaliteit	25
5.10.	Flora en fauna	26
5.11.	Leemten in informatie	26
6.	Alternatieven	27
7.	Ruimtelijke aspecten	28
7.1.	Rijksbeleid	28
7.1.1.	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	28
7.1.2.	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	28
7.2.	Provinciaal beleid	29
7.2.1.	Provinciaal Omgevingsplan Limburg	29
7.2.2.	Reconstructieplan Noord- en Midden Limburg	30
7.2.3.	Bodem- en grondwaterbeschermingsgebieden / waterwingebieden	30
7.2.4.	Limburgs Kwaliteitsmenu	31
7.3.	Gemeentelijk beleid	32
7.3.1.	Structuurvisie Buitengebied	32
7.3.2.	Structuurplan Buitengebied Peel en Maas	33
7.3.2.1.	Gebiedstypologie	33
7.3.2.2.	Agrarische sector	33
7.3.3.	Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas	34
7.3.4.	Vigerend bestemmingsplan	34
7.4.	Archeologie en cultuurhistorie	35
8.	Overige relevante aspecten	36
8.1.	Veiligheid en calamiteiten	36
8.1.1.	Veiligheid	36
8.1.2.	Calamiteiten	36
8.2.	Gezondheidsaspecten	37
8.3.1	Borging hygiëne maatregelen	37
9.	Afkortingen	38

1. Inleiding

In het kader van het Besluit milieueffectrapportage 1994 onderdeel C van de bijlage van het Besluit M.E.R. is het verplicht om bij het uitbreiden, wijzigen of oprichten van een installatie voor meer dan 85.000 plaatsen voor mesthoenders een M.E.R.-procedure in het kader van Besluit-M.E.R. te volgen. De beoogde situatie wordt in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) voorts aangemerkt als activiteit in strijd met het bestemmingsplan. Onder de Wabo kunnen activiteiten in strijd met een bestemmingsplan worden toegestaan als hiervoor een omgevingsvergunning wordt verleend (artikel 2.12 eerste lid sub a onder 3° Wabo). In dit kader zal volgens artikel 7.24 Wm, lid 4 onder b een uitgebreide M.E.R-procedure doorlopen moeten worden.

De M.E.R.-procedure start met het overleggen van onderhavige mededeling aan het bevoegd gezag. Vervolgens zal het bevoegd gezag het advies over de reikwijdte en het detailniveau voor de milieueffectrapportage (MER) vaststellen. Op basis van dit advies zal het MER worden opgesteld.

Het MER dient als hulpmiddel bij de besluitvorming door het bevoegd gezag op de aan te vragen omgevingsvergunning.

2. Algemeen

2.1. Initiatiefnemer

Inrichtingshouder: Van der Linden Poultry Products B.V.
Meijelseweg 13
5986 NH Beringe
KvK-nr. 12017531
Vestigingsnr. 000016625552

Adres inrichting: Haambergweg 11
5986 NX Beringe

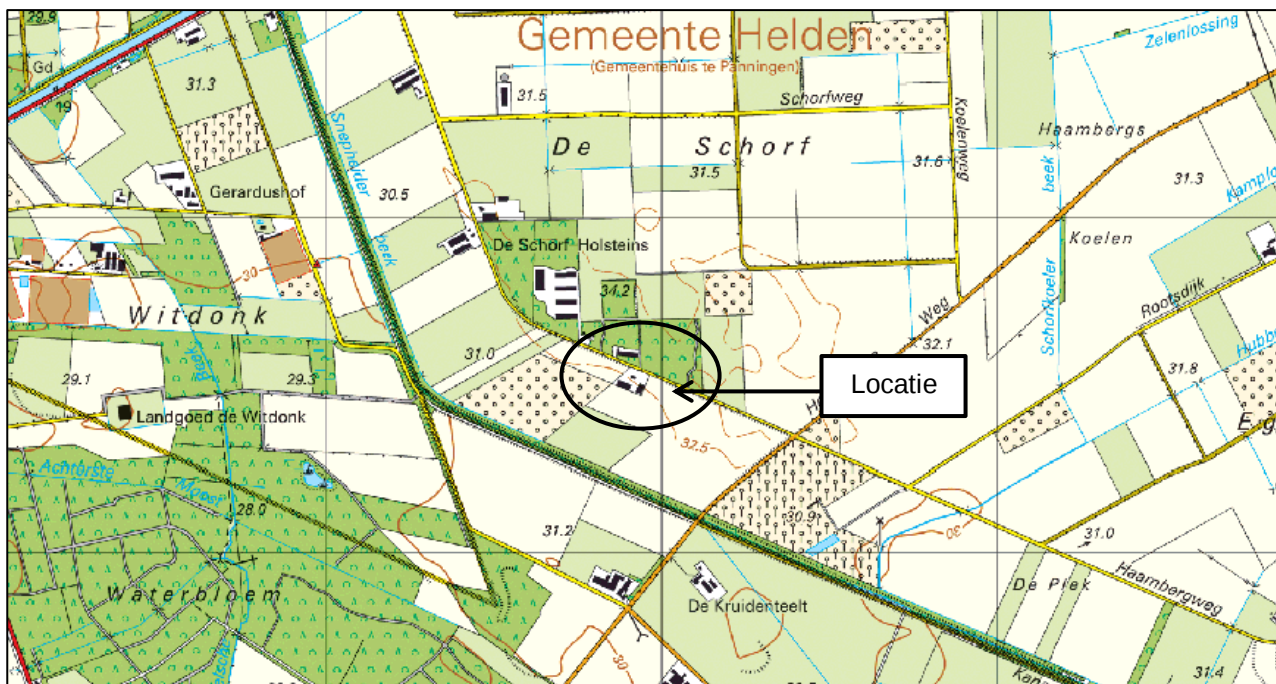
Kadastraal bekend als: Gemeente: Helden
Sectie: X
Nummers: 1018 (ged.), en 2578 (ged.)

2.2. Soort activiteit

De activiteit betreft het uitbreiden en wijzigen van een inrichting voor het houden van vleeskuikens. In het kader van het Besluit milieueffectrapportage 1994 is er een uitbreiding van een installatie met 210.000 mesthoenders. De activiteit die is opgenomen in de C-lijst (categorie C14) betreft een uitbreiding van de installatie met meer dan 85.000 plaatsen voor mesthoenders. Hiervoor is het doorlopen van een M.E.R.-procedure verplicht.

2.3. Plaats van de activiteit

De activiteit wordt verricht op het adres aan Haambergweg 11 te Beringe, kadastraal bekend als gemeente Helden, sectie X, nummers 1018 (ged.), 2576 en 2578 (ged.). Op onderstaande kaart is de topografische ligging van deze locatie weergegeven.

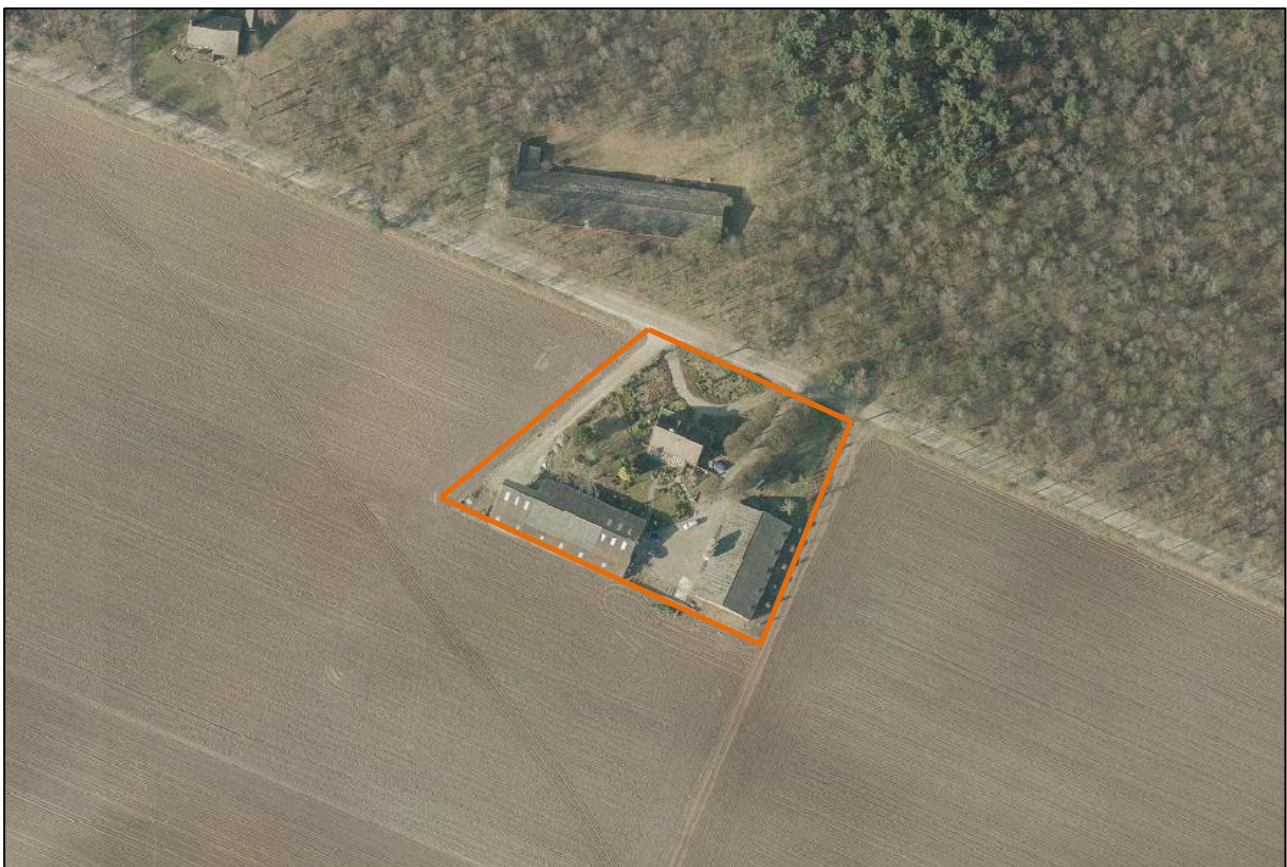
Figuur 2.3.1: Topografische ligging locatie (schaal 1:25.000)

De locatie is gelegen in het buitengebied van de gemeente Peel en Maas op ongeveer 1.700 meter ten noordoosten van de kern van Heibloem, circa 2.950 meter ten zuidwesten van de kern van Beringe en circa 3.000 meter kern ten westen van de kern van Eghel. De dichtstbijzijnde woning van derden is gelegen op circa 144 meter vanaf de inrichtingsgrens. Het dichtstbijzijnde gebied dat valt onder de bescherming van de Natuurbeschermingswet 1998 ligt op circa 5.600 meter (Groote Peel). Het dichtstbij gelegen natuurgebied dat valt onder de bescherming van de Wet ammoniak en veehouderij bevindt zich op circa 570 meter (Waterbloem, gebied 362).

2.4. Soort activiteit en beschrijving locatie

Initiatiefnemer is voornemens op de locatie aan Haambergweg 11 in Beringe een pluimveehouderij op te richten. Momenteel is hier een varkenshouderij gevestigd. De varkenshouderij zal beëindigd worden. Daarvoor in de plaats zullen zes pluimveestallen gerealiseerd worden voor het houden van 35.000 vleeskuikens per stal. In totaal zullen 210.000 vleeskuikens in de beoogde situatie gehouden worden. De stallen zullen worden voorzien van emissiearme techniek. De voorkeur gaat uit naar warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) in combinatie met een warmtewisselaar (BWL 2011.02). De bestaande varkensstal zal worden gesloopt. De bestaande werktuigenberging en bedrijfswoning blijven behouden. Op deze wijze kunnen op een bedrijfseconomisch verantwoorde manier dieren gehouden worden in een bedrijfsomvang die ook in de toekomst voldoende inkomen kan bieden.

De activiteit die is opgenomen op de C-lijst, waarvoor MER-plicht geldt, is het oprichten/wijzigen/uitbreiden van een installatie met meer dan 85.000 plaatsen voor mesthoenders.

Figuur 2.4.1: Luchtfoto huidige situatie

2.5. Vergunningen

2.5.1. Vigerende vergunning

Voor de inrichting is op 30 september 1991 een voor de gehele inrichting omvattende vergunning in het kader van de Hinderwet verleend. Met in werking treden van de Wet milieubeheer is dit van rechtswege een vergunning ingevolge 8.4 van de Wet milieubeheer geworden. Op d.d. 16 april 2002 is voor de inrichting een melding 8.19 Wet milieubeheer geaccepteerd. Met in werking treden van de Wabo is de vigerende vergunning van rechtswege een omgevingsvergunning in het kader van de Wabo geworden. Met het wijzigen van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2013 is de inrichting van rechtswege onder het Activiteitenbesluit gevallen met een Omgevingsvergunning beperkte milieutoets MER (OBM-MER) (art. 2.2a, lid 1 onder f van het Bor).

Conform de vergunde situatie mogen binnen de inrichting in totaal 500 vleesvarkens worden gehouden. De vergunde situatie wordt hierna als referentiesituatie 1 (Ref. 1) in beeld gebracht. In bijlage 1 zijn de emissiegegevens van Ref. 1 weergegeven.

2.5.2. Noodzakelijke vergunningen

Voor het realiseren van dit initiatief zijn de volgende vergunningen noodzakelijk:

- Omgevingsvergunning:
 - milieu;
 - bouwen;
 - afwijken regels ruimtelijke ordening;
- Vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998;
- Sloopmelding.

2.6. Referentiesituaties en voorkeursalternatief

2.6.1. Referentiesituatie 1

Referentiesituatie 1 (Ref. 1) van dit initiatief bestaat uit de vergunde dieren aantallen en huisvestingssystemen met bijbehorende emissies. Het vergund dieren aantal bestaat in totaal uit 500 vleesvarkens. In onderstaande tabel is referentiesituatie 1 met bijbehorende emissies weergegeven.

Tabel 2.6.1.1: Dieraantallen met bijbehorende emissies van Ref. 1

Stal nr.	Diercategorie	Huisvestings-systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)		Geur (OU _E /sec.)		Fijn stof (PM ₁₀)	
				Per dier	Totaal	Per dier	Totaal	Per dier	Totaal
A	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	2,500	1.250,0	23,00	11.500,0	153	76,5
Totaal				kg NH₃	1.250,0	OU_E/s	11.500,0	kg PM₁₀	76,5

2.6.2. Voorkeursalternatief

Initiatiefnemer is voornemens om de volgende wijzigingen aan te brengen in de vergunde bedrijfssituatie:

- Het slopen van de bestaande varkensstal.
- Het realiseren van zes pluimveestallen met emissiearme techniek (warmteheaters met luchtmeningssysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) in combinatie met een warmtewisselaar (BWL 2011.02) voor het houden van 35.000 vleeskuikens per stal met bijbehorende voorzieningen, zoals voedersilo's en poetswateropvangputten).
- Het realiseren van een kantine, kantoor en hygiënesluis in de bestaande werktuigenberging.

De beoogde situatie wordt in deze mededeling hierna als het voorkeursalternatief (VKA) omschreven. Onderstaand worden de gewenste dieren aantallen en huisvestingssystemen met bijbehorende emissies per stal weergegeven.

Tabel 2.6.3.1: Dieraantallen met bijbehorende emissies van VKA

Stal nr.	Diercategorie	Huisvestings-systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)		Geur (OU _E /sec.)		Fijn stof (PM ₁₀)	
				Per dier	Totaal	Per dier	Totaal	Per dier	Totaal
1	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
2	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
3	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
4	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
5	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
6	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
Totaal			210.000	kg NH₃	7.350,0	OU_E/s	50.400,0	kg PM₁₀	3.187,8

1 = PM₁₀-emissie na 31% PM₁₀-reductie van de additionele techniek is (22 gr PM₁₀ per dier per jaar – 31% PM₁₀-reductie => 15,18 gr PM₁₀ per dier per jaar.

2.7. Tijd en fasering

De planning is om eind 2015 te starten met het bouwen van de nieuwe pluimveestallen. De realisatie van dit initiatief zal naar schatting 6 maanden duren. Het tijdstip van ingebruikname ligt naar verwachting medio 2016. Mogelijk dat de aanlegfase later aanvangt. Dit is mede afhankelijk van de tijdspanne die de vergunningprocedures kosten.

Tijdens de aanlegfase zullen geen hogere emissies optreden dan tijdens de gebruiksfase.

3. Motivering van de activiteit

3.1. Aanleiding

Aanleiding voor de voorgenomen activiteit is de continuïteit van de onderneming op langere termijn. Het houden van vleeskuikens dient in voldoende omvang plaats te vinden om tegen een concurrerende prijs vlees te kunnen leveren. Daarnaast is er op dit moment een stijgende vraag naar verantwoord geproduceerd kippenvlees. Om aan deze marktaanvraag te kunnen voldoen is een verhoging van de productie nodig.

Hierbij is het creëren van een lage kostprijs per eenheid noodzakelijk. Investeren in een voldoende grote productieomvang op één locatie en het realiseren van lage investeringskosten per vleeskuiken zijn hierbij van wezenlijk belang. Tevens zal door de nieuwbouw worden voldaan aan de eisen ten aanzien van emissiearme technieken en wordt tevens voldaan aan de welzijnsregelgeving.

Het realiseren van dit initiatief leidt tot een omvang van in totaal 210.000 vleeskuikens. Het bedrijf is na het realiseren van dit initiatief van voldoende omvang om de continuïteit van de onderneming voor de komende jaren te kunnen waarborgen.

3.2. Doel

De voorgenomen activiteit past bij de visie die de ondernemer heeft geformuleerd, zijnde het behoud van de onderneming als inkomensbron voor de toekomst in combinatie met het optimaal rekening houden met de omgeving waarvan de onderneming deel uitmaakt. Deze visie is vertaald naar enkele doelstellingen die de ondernemer heeft geformuleerd, zijnde:

- Het zetten van een groeistap qua omvang;
- Het verlagen van de kostprijs per dier, met als speerpunten:
 - Lage investeringskosten;
 - Verlaging van de energiekosten;
 - Verhoging van de arbeidsproductiviteit.

Voor wat betreft de keuze van de huisvestingssystemen is gekozen voor een emissiearm systeem dat, rekening houdend met gewenste dierbezettingen, huisvestingseisen en investeringsniveau, toepasbaar is. De voorkeur bij de nieuw te bouwen pluimveestallen gaat uit naar een huisvestingssysteem voorzien van warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) in combinatie met een warmtewisselaar (BWL 2011.02). Reden voor de keuze van dit systeem is de beperking van de emissie van ammoniak én (fijn)stof die met dit gecombineerd systeem kan worden bereikt. Tevens is rekening gehouden met eisen uit de IPPC (BBT) alsmede met eisen uit het gepubliceerde Besluit huisvesting ammoniakemissie veehouderijen.

3.3. Mogelijke problemen

Mogelijke problemen kunnen optreden doordat veranderde regelgeving zorgt voor wettelijke belemmeringen die planrealisatie onmogelijk maken door het ontbreken van de noodzakelijke vergunningen.

3.4. Toekomstige ontwikkelingen

De inrichting is op basis van huidige inzichten na realisatie van onderhavige plannen van voldoende omvang om de continuïteit van het bedrijf te waarborgen. Andere toekomstige ontwikkelingen zijn niet te verwachten.

4. Kenmerken

4.1. Aard en omvang van de activiteit

Initiatiefnemer is voornemens dit bedrijf door te ontwikkelen in de vorm van een pluimveehouderij. In de beoogde situatie is de initiatiefnemer voornemens de bestaande varkensstal te vervangen door een zestal nieuwe stallen voor het houden van in totaal 210.000 vleeskuikens. Als emissiearm huisvestingssysteem gaat de voorkeur van de initiatiefnemer uit naar warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) met als additionele techniek voor fijn stof een warmtewisselaar (BWL 2011.02).

De oppervlakte aan bebouwing neemt in het VKA door het realiseren van de nieuwe pluimveestallen met ongeveer 9.576 m² toe ten opzichte van Ref. 1. Dit blijkt uit onderstaande overzichten.

Tabel 4.1.1: Gebouwdimensies Ref. 1

Gebouw nr.	Functie	Diersoort	Aantal dieren	Oppervlakte m ²
A	Varkensstal	Vleesvarkens	500	± 540
B	Werktuigenberging	-	-	± 724
	Bedrijfswoning	-	-	± 165
Totaal:				± 1.429

Tabel 4.1.3: Gebouwdimensies VKA

Gebouw nr.	Functie	Diersoort	Aantal dieren	Oppervlakte m ²
1	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
2	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
3	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
4	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
5	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
6	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
7	Werktuigenberging	-	-	± 724
8	Bedrijfswoning	-	-	± 165
Totaal:				± 11.005

4.2. Productieproces

De vleeskuikens worden als eendagskuikens op het bedrijf aangevoerd. Na een groeiperiode tussen de 5 en 7 weken worden de vleeskuikens met een gewicht van ongeveer 1,9 kg per vleeskuiken van het bedrijf afgevoerd. De geproduceerde mest van de vleeskuikens wordt na iedere ronde met een loader uit de stal gehaald en vervolgens middels containers van het bedrijf afgevoerd. Nadat de mest uit de stal is gehaald wordt deze gereinigd en ontsmet. Na 1 tot 2 weken leegstand wordt een nieuwe ronde eendagskuikens opgezet. Eerst wordt nog een nieuwe, verse laag strooisel op de stalvloer aangebracht.

Er wordt gebruik gemaakt van automatische voerverstrekking middels voerlijnen. Ook de waterversprekking vindt automatisch plaats. Er worden lichtschema's en dimbare verlichting toegepast om het productieproces optimaal te laten verlopen. In de productieperiode vindt ziektepreventie en sporadisch ziektebestrijding plaats.

De stallen worden voorzien van een emissiearm systeem, namelijk stallen met warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1). Ammoniakemissiebeperking is gebaseerd op het drogen en verwarmen van de mest-/strooisellaag door middel van warmteheaters en continu draaiende circulatieventilatoren. De opgewarmde verse ventilatielucht wordt midden bovenin de stal uitgeblazen. Vervolgens wordt deze lucht door circulatieventilatoren vermengd met warme lucht bovenin de stal en naar één of beide staluiteinden gestuwd. Via de topgevelwand wordt de lucht terug over de strooisellaag geleid. Door het mengen van de stallucht wordt een gelijkmatige temperatuur in de gehele stal bereikt. De mest/strooisellaag wordt gedroogd en de kooldioxide (CO₂) wordt bij de dieren verdreven. De systeembeschrijving van stallen met warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag is als bijlage toegevoegd.

Als additionele techniek voor emissiereductie van fijn stof worden alle nieuwe stallen voorzien van een warmtewisselaar (BWL 2011.02) met een emissiereductie fijn stof (PM₁₀) van 31%. De warmtewisselaar zorgt ervoor dat warme ventilatielucht vanuit de stal verse lucht opwarmt. De opgewarmde verse ventilatielucht wordt in de stal uitgeblazen. In het condensatievocht dat zich vormt op de pakketten in de wisselaar blijft stof achter. Samen met aanhechting van stof aan de wanden van de kanalen resulteert dit in een reductie van de emissie van fijn stof met 31% bij een minimale geïnstalleerde capaciteit van 1 m³ per vleeskuiken.

Het ventilatiesysteem van de vleeskuikenstallen bestaat uit een combinatie van de warmtewisselaar, nok- en lengteventilatie. Totdat de maximale capaciteit van de warmtewisselaar(s) is bereikt zijn de nok- en lengteventilatoren niet in werking en wordt alle ventilatielucht via de wisselaar af- en aangevoerd. Daarna blijft de capaciteit door de warmtewisselaar op 100% en worden de nok- en lengteventilatoren naar behoefte bijgeschakeld. Het ventilatiesysteem is continue in bedrijf.

De aan- en/of afvoer van kuikens, voer en mest vindt plaats middels vrachtauto's. Dit gebeurt hoofdzakelijk in de dagperiode en incidenteel in de avond- en nachtperiode.

5. Effecten op het milieu

5.1. Ammoniakemissie

De vergunde situatie (Hinderwetvergunning d.d. 30 september 1991 en melding 8.19 Wm d.d. 16 april 2002) bestaat uit het houden van in totaal 500 vleesvarkens. Onderstaand is de ammoniakemissie van de vergunde situatie (Ref. 1) weergegeven.

Tabel 5.1.1: Ammoniakemissie van Ref. 1

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)	
				Per dier ¹	Totaal
A	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	2,500	1.250,0
Totaal				kg. NH₃	1.250,0

1 = Regeling ammoniak en veehouderij d.d. 31 december 2013

Initiatiefnemer is voornemens om de volgende wijzigingen aan te brengen in de vergunde bedrijfssituatie:

- Het slopen van de bestaande varkensstal.
- Het realiseren van zes pluimveestallen met emissiearme techniek (warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) in combinatie met een warmtewisselaar (BWL 2011.02) voor het houden van 35.000 vleeskuikens per stal met bijbehorende voorzieningen, zoals voedersilo's en poetswateropvangputten).
- Het realiseren van een kantine, kantoor en hygiënesluis in de bestaande werktuigenberging.

Binnen de inrichting zullen in totaal 210.000 vleeskuikens worden gehouden in stallen met warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) met als additionele techniek voor emissiereductie van fijn stof een warmtewisselaar (BWL 2011.02). In onderstaande tabel is de beoogde situatie (VKA) met bijbehorende ammoniakemissie weergegeven.

Tabel 5.1.3: Ammoniakemissie van VKA

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)	
				Per dier ¹	Totaal
1	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
2	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
3	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
4	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
5	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
6	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
Totaal				kg. NH₃	7.350,0

1 = Regeling ammoniak en veehouderij d.d. 31 december 2013

De bestaande varkensstal wordt gesloopt, waarna binnen de inrichting geen varkens meer gehouden worden. Binnen de inrichting wordt zes nieuwe stallen voor het houden van 35.000 vleeskuikens per stal gerealiseerd. Als emissiearm huisvestingssysteem zullen de pluimveestallen voorzien worden van warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1). Daarnaast worden de stallen voorzien van een warmtewisselaar als additionele techniek voor emissiereductie van fijn stof. In het

VKA zullen in totaal 210.000 vleeskuikens gehouden worden. De ammoniakemissie zal met 6.100 kg per jaar ten opzichte van Ref. 1 toenemen.

5.2. Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Besluit huisvesting) is in de Staatscourant van 28 december 2005 gepubliceerd in Staatsblad 675. Op 10 januari 2008 is een wijziging gepubliceerd in verband met intern salderen. Beide besluiten zijn op 1 april 2008 in werking getreden. In het besluit zijn grenswaarden opgenomen waaraan de maximale ammoniakemissie van een huisvestingssysteem direct moet voldoen in geval van nieuwbouw.

In onderstaande tabel zijn de op het initiatief van toepassing zijnde grenswaarden en de emissiewaarde van het toegepaste stalsysteem in beeld gebracht.

Tabel 5.2.1: Grenswaarden Besluit huisvesting

Diercategorie	Grenswaarde NH ₃ -emissie (kg/dier/jaar)	NH ₃ -emissie (kg/dier/jaar) toegepaste systemen	Voldoet?
Vleeskuikens	0,045	0,035	Ja

De toegepaste huisvestingssystemen hebben een lagere ammoniakemissie dan de toegestane grenswaarden. Daarmee wordt in zowel de referentiesituatie als het VKA voldaan aan de grenswaarden uit het Besluit huisvesting.

5.3. I.P.P.C.

5.3.1. Algemeen

Het betreft in deze aanvraag een inrichting met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee, hetgeen betekent dat de inrichting valt onder de IPPC-richtlijn. De IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Wet algemene bepaling omgevingsrecht (Wabo). In artikel 9.2 van de Regeling omgevingsrecht (Ro) zijn de documenten aangewezen, waarmee het bevoegd gezag bij de bepaling van beste beschikbare technieken (BBT) in het kader van de vergunningverlening rekening moet houden. Bijlage 1 van de Ro bevat een overzicht van de hiervoor bedoelde documenten. De BBT-vereiste wordt daarbij gezien als een invulling van het ALARA-beginsel. Op basis van de gepubliceerde lijst van technieken die voldoen aan BBT, kan worden geconcludeerd dat de toe te passen huisvestingssystemen hieraan voldoen.

Tevens dient in het kader van de IPPC-richtlijn rekening met de lokale milieusituatie rekening gehouden te worden. Deze laatste toetsing geschiedt in deze rapportage voor de diverse milieuaspecten apart. Een bijzondere toetsing hierbij is de omgevingstoets volgens de op 25 juni 2007 vastgestelde 'Beleidslijn IPPC-omgevingstoets ammoniak en veehouderij'. Deze toetsing is hierna weergegeven.

Vanwege de IPPC-omvang van het bedrijf, is het bedrijf altijd vergunningsplichtig in het kader van de Wabo.

5.3.2. Beleidslijn IPPC-omgevingstoets

Op 25 juni 2007 is de Beleidslijn omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij vastgesteld. Dit is een beleidslijn waaraan getoetst kan worden om te beoordelen of een uitbreiding van dierenaantallen bij IPPC bedrijven toelaatbaar is. Hoofdpijn is dat hoe groter de omvang van een bedrijf is, hoe strenger de eisen zijn die aan de maximale ammoniakemissie worden gesteld. In de beleidslijn zijn staffels van 0 – 5.000 kilogram emissie, 5.000 – 10.000 kilogram emissie en van meer dan 10.000 kilogram emissie opgenomen.

Bedrijven met na uitbreiding een emissieniveau van minder dan 5.000 kilogram dienen te voldoen aan het gebruikelijke BBT-niveau. Bedrijven die na uitbreiding bij toepassing van BBT een emissie tussen de 5.000 en 10.000 kilogram uitstoten, dienen voor het meerdere boven de 5.000 kilogram te voldoen aan strengere

eisen dan BBT (zogenaamd BBT+). Bedrijven die na uitbreiding bij toepassing van BBT een emissie van meer dan 10.000 kilogram uitstoten, dienen voor het deel boven de 10.000 kilogram te voldoen aan een veel strengere eis dan BBT (zogenaamd BBT++).

In het voorkeursalternatief wordt een emissie van 7.350 kilogram NH_3 per jaar aangevraagd. Bij toepassing van BBT bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie ($210.000 \times 0,045 =$) 9.450 kg NH_3 . Het emissieniveau tot 5.000 kg NH_3 per jaar voldoet aan het gebruikelijke BBT-niveau. Voor het emissieniveau van 5.000 tot 9.450 kg NH_3 geldt een eis strenger dan BBT (BBT+). Voor BBT+ is in de Beleidslijn een emissie van 0,037 kg NH_3 per vleeskuiken per jaar vastgesteld. In de nieuwe situatie worden alle vleeskuikens in emissiearme huisvesting met een emissie van 0,035 kg NH_3 per dier per jaar gehouden. Hiermee voldoet de nieuwe situatie aan de Beleidslijn omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij.

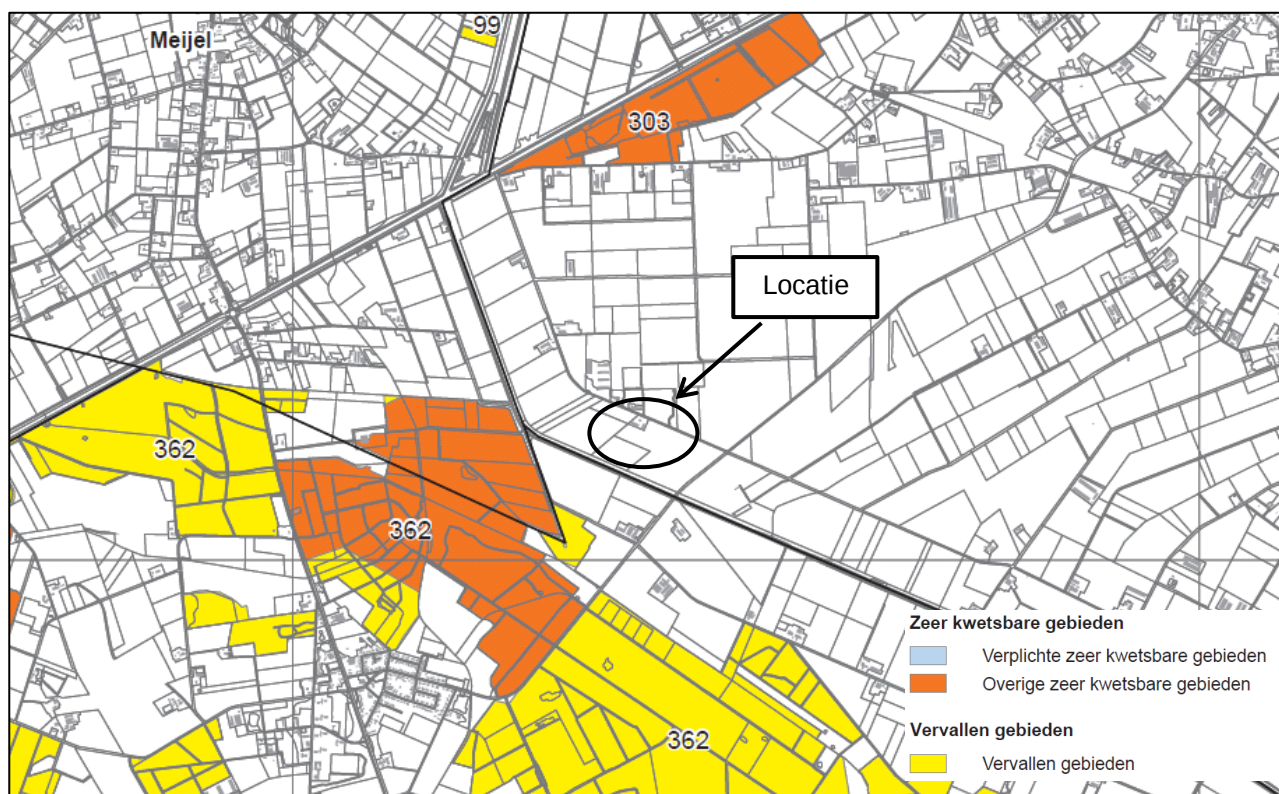
5.4. Directe ammoniakschade aan planten

Voor de bepaling of er mogelijk directe schade aan planten ontstaat, dient een aanvraag om een omgevingsvergunning te worden getoetst aan het rapport 'Stallucht en Planten' uit juni 1981 van het Instituut Plantenziektkundig Onderzoek (IPO). Op grond van dit rapport is gekeken of er binnen de daarin opgenomen afstanden van de inrichting voor ammoniak gevoelige planten aanwezig zijn. Hierbij is gekeken of binnen een afstand van 50 meter van de inrichting coniferen worden geteeld en/of dat binnen een afstand van 25 meter van de inrichting andere voor directe ammoniakschade gevoelige tuinbouwgewassen worden geteeld. Dit is niet het geval, zodat dit aspect in de onderhavige situatie geen belemmering vormt.

5.5. Wet ammoniak en veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij bevat regels met betrekking tot de ammoniakemissie uit dierverblijven. Deze regels moeten worden toegepast bij de verlening van milieuvergunningen voor veehouderijen. De regels zijn bedoeld ter bescherming van de zeer kwetsbare gebieden tegen de effecten van ammoniakdepositie. De wet geeft regels voor veehouderijen gelegen in zo'n zeer kwetsbare gebied of in een zone van 250 meter daaromheen. De wet bepaalt dat Provinciale Staten de zeer kwetsbare gebieden aanwijzen. Provinciale Staten hebben het besluit zeer kwetsbare gebieden op 18 april 2008 vastgesteld. De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft het besluit op 11 juli 2008 goedgekeurd.

De afstand tot een dergelijk gebied bedraagt circa 570 meter. Gezien het feit dat de inrichting buiten 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied ligt, vormt dit geen weigeringsgrondslag voor de omgevingsvergunning. In de depositieberekening van zowel Ref. 1 als het VKA is de depositie van de dichtst bijgelegen WAV-gebieden (nr. 362 'Waterbloem' en nr. 303 'De Snep') bepaald. Deze depositieberekeningen zijn in bijlagen 5.1 (Ref. 1) en 5.2 (VKA) opgenomen. De ligging van de toetspunten van deze zeer kwetsbare gebieden is als bijlage 8.6 opgenomen. Uit de rekenresultaten kan worden geconcludeerd dat de stikstofdepositie in het VKA op de zeer kwetsbare gebieden 'Waterbloem' en 'De Snep' toeneemt ten opzichte van Ref. 1.

Figuur 5.5.1.2: Ligging initiatief ten opzichte van zeer kwetsbare gebieden

5.6. Natuur, vermessing en verzuring

De bescherming van de Nederlandse natuurgebieden is geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw). Deze wet implementeert het gebiedsbeschermingsregime van de Vogel- en Habitatrichtlijn. Op basis van deze wet worden onder andere de volgende gebieden beschermd:

- beschermde natuurmonumenten (art. 16 e.v.);
- Natura 2000-gebieden die zijn aangewezen in het kader van de Vogel- en Habitatrichtlijn (art.19a e.v.).

5.6.1. Beschermde natuurmonumenten

Al onder de Natuurbeschermingswet 1967 werden natuurgebieden beschermd door het aanwijzen van Staats- en Beschermde Natuurmonumenten. Met de inwerkingtreding van de Natuurbeschermingswet 1998 vervalt het onderscheid tussen Staats- en Beschermde Natuurmonumenten, beide worden nu Beschermde Natuurmonumenten genoemd. Daarnaast komen die (delen van) Natuurmonumenten die overlappen met Natura 2000-gebieden te vervallen. De instandhoudingsdoelstellingen van het betreffende Natura 2000-gebied zullen wel mede betrekking hebben op de waarden die beschermd werden door het Natuurmonument.

Binnen een straal van 10 km vanaf dit initiatief zijn geen beschermde natuurmonumenten gelegen.

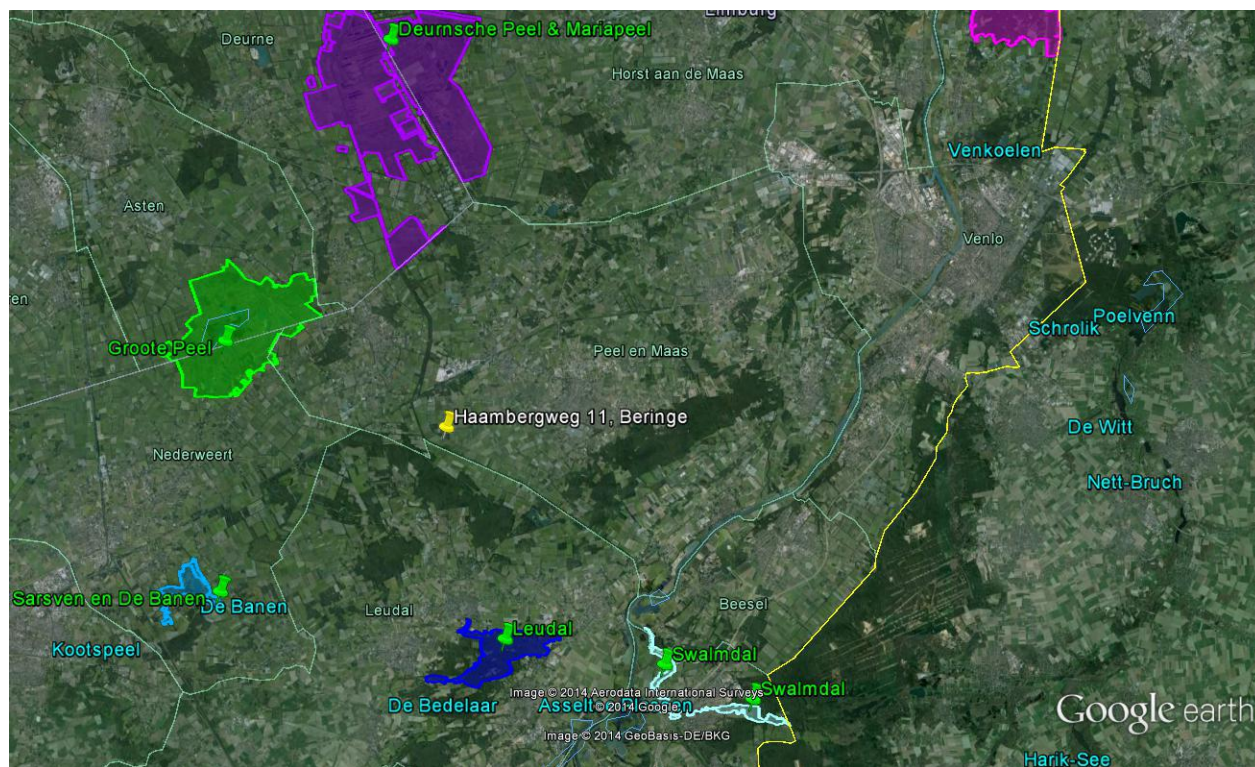
5.6.2. Natura 2000

De voormalig minister van LNV heeft voor Nederland 162 Natura 2000-gebieden aangewezen. Gezamenlijk hebben deze gebieden een oppervlak van ruim 1,1 miljoen hectare. Ongeveer 69% is water, de rest (31%) is land. De Natura 2000-gebieden maken deel uit van een samenhangend netwerk van natuurgebieden in de Europese Unie die zijn aangewezen op grond van de vogelrichtlijn en habitatrichtlijn. Binnen een straal van 10 km vanaf dit initiatief zijn de volgende Natura 2000-gebieden gelegen:

- Groote Peel (Vogel- en Habitatrichtlijngebied);
- Deurnsche Peel & Mariapeel (Vogel- en Habitatrichtlijngebied);
- Sarsven en de Banen (Habitatrichtlijngebied);
- Leudal (Habitatrichtlijngebied);
- Swalmdal (Habitatrichtlijngebied).

Verder zijn er binnen een straal van 10 km vanaf dit initiatief geen Natura 2000-gebieden gelegen. Op onderstaande kaart (figuur 5.6.1.2) is de ligging van bovengenoemde Natura 2000-gebieden ten opzichte van het initiatief weergegeven.

Voor de Natura 2000-gebieden zijn instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd in de aanwijzingsbesluiten van de betreffende gebieden. In de besluiten staat omschreven wat de doelen zijn met betrekking tot de oppervlakte en de kwaliteit van de habitattypen. Voor sommige doelen betreft dat behoud van oppervlakte en kwaliteit. Maar ook uitbreiding van oppervlakte en verbetering van kwaliteit of een combinatie daarvan zijn mogelijkheden. Nieuwe ontwikkelingen mogen geen negatief effect hebben op de instandhoudingsdoelstellingen van de habitattypen en soorten. Dit initiatief dient derhalve getoetst te worden aan de instandhoudingsdoelstellingen. In de milieueffectrapportage zal van elk Natura 2000-gebied de gebiedsbeschrijving met de geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen beschreven worden.

Figuur 5.6.1.2: Ligging initiatief ten opzichte van Natura 2000-gebieden

5.6.3. Natuurbeschermingswet

Op 1 oktober 2005 is de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw) in werking getreden. Er geldt een vergunningsplicht op grond van artikel 19d Nbw voor activiteiten die, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op soorten waarvoor een gebied is aangewezen (artikel 19d Nbw). Voor deze inrichting is voor de vergunde situatie (Ref. 1) geen vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet aanwezig.

In onderstaande tabel staan de ammoniakemissies van de vergunde situatie (Ref. 1) en het VKA vermeld.

Tabel 5.6.1: totaalvergelijking ammoniakemissies en referentiesituaties Nbw

Vergunning	Ammoniakemissie (kg./jr.)	Referentiesituatie Nbw ¹
Voorkeursalternatief	7350,0	-
Ref. 1 = Ref. Nbw	1.250,0	- HR - VR

1 = HR = Habitatrichtlijngebieden, VR = Vogelrichtlijngebieden

Uit bovenstaande tabel kan geconcludeerd worden dat in het VKA in vergelijking met de referentiesituatie voor Vogel- en Habitatrichtlijngebieden (Ref. 1) de ammoniakemissie toe zal nemen. In de volgende paragraaf zullen de effecten van dit initiatief getoetst worden.

5.6.3.1. Stikstofdepositie

De beoordeling van de stikstofdepositie op de eerdergenoemde gebieden vindt plaats middels het stikstofverspreidingsprogramma "AAgro-Stacks". Hierbij is conform de richtlijn van de provincie Limburg een maximale afstand van 10 km aangehouden waarbinnen de berekeningen worden uitgevoerd. Buiten deze afstand levert het rekenprogramma geen betrouwbare rekenresultaten op. De rekenresultaten van de depositieberekeningen van zowel het VKA als de referentiesituatie zijn als bijlagen toegevoegd. Uit deze rekenresultaten blijkt dat de stikstofdepositie in het VKA ten opzichte van de referentiesituatie zal toenemen. Er zullen ten behoeve van dit initiatief vergunde rechten op een andere locatie (Meijelseweg 77 in Beringe en/of Rozen Nobel 33 in Beringe) ingetrokken worden. Middels deze saldering zal de stikstofdepositie in de beoogde situatie niet toenemen ten opzichte van de referentiesituatie in het kader van de Nbw.

5.6.4. Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg

Op 4 oktober 2013 hebben Provinciale Staten van Limburg ingestemd met de "Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg". Deze verordening is op 11 oktober 2013 in werking getreden. Voor pluimvee- en varkensbedrijven is deze verordening eerder aangekondigd en treedt om deze reden voor pluimvee- en varkensbedrijven met terugwerkende kracht per 23 juli 2010 in werking.

De verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg is van toepassing op alle veehouderijbedrijven in de provincie Limburg en is gebaseerd op een convenant dat op 29 september 2009 met diverse partijen is bereikt. Deze partijen zijn de provincie Noord-Brabant, provincie Limburg, Brabantse Milieufederatie (BMF), Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie (ZLTO), Limburgse Land- en Tuinbouwbond (LLTB), Stuurgroep Dynamisch Platteland, Brabants Landschap, Limburgs Landschap, Staatsbosbeheer en Vereniging Natuurmonumenten. Een overmaat aan ammoniak is een groot probleem bij de implementatie van Natura 2000. Met het convenant en de daaruit voortvloeiende verordening is een balans gevonden tussen de bescherming van waardevolle natuur enerzijds en ontwikkelings- mogelijkheden voor de agrarische sector anderzijds.

De Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg schrijft voor dat veehouderijen vergaande ammoniakemissie reducerende staltechnieken in nieuwe stallen moeten toepassen. Wanneer nieuwe stallen worden gebouwd moeten deze voldoen aan de maximale emissienormen uit bijlage 1 van de verordening. Het begrip "nieuwe stal" is niet beperkt tot de nieuwbouw van stallen maar omvat mede de renovatie van bestaande stallen en het installeren van emissiearme technieken in en buiten bestaande stallen.

Doel van de verordening stikstof is het verminderen van de stikstofbelasting op Natura 2000-gebieden in Limburg, maar door het toepassen van de strengere technieken kan de geur- en fijnstofproblematiek lokaal ook verminderen. Dit initiatief voldoet aan de eisen uit deze verordening.

5.6.5. Conclusie ammoniak

De ammoniakemissie neemt in de nieuwe situatie toe ten opzichte van de huidige situatie (= referentiesituatie in het kader van de Nbw). Om deze toename te compenseren zullen aan de locaties Meyelseweg 77 in Beringe en/of Rozen Nobel 33 in Beringe vergunde rechten worden ingetrokken.

Voor de toetsing op de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden blijkt er in de beoogde situatie na saldering géén toename van stikstofdepositie op te treden ten opzichte van de referentiesituatie in het kader van de Nbw. Vanuit dit aspect zijn er daarom geen significant versturende effecten op de Natura 2000-gebieden te verwachten. Ook op de overige (a)biotische factoren, zoals verdroging, vernatting, verstoring door licht of geluid e.d. heeft dit initiatief door de grote afstand van de Natura 2000-gebieden geen enkel significant versturend effect. Vergunningverlening in het kader van de Nbw is derhalve mogelijk. Tevens voldoet dit initiatief aan de eisen uit de Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg

Een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet zal vóór het indienen van de aanvraag omgevingsvergunning bij het bevoegd gezag worden aangevraagd.

5.7. Geur

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) van 5 oktober 2006 schept een beoordelingskader voor geurhinder vanwege tot veehouderij behorende dierverblijven. Deze wet is 1 januari 2007 in werking getreden. Er wordt gekeken naar de geurbelasting van veehouderijbedrijven op de in de omgeving liggende geurgevoelige objecten. Nederland is opgesplitst in concentratie en niet concentratie gebieden. In deze gebieden wordt weer onderscheid gemaakt tussen objecten die buiten of binnen de bebouwde kom zijn gelegen.

Hierna wordt de geur, uitgedrukt als geurconcentratie in Europese odour units per kubieke meter lucht ($\text{OU}_\text{E}/\text{m}^3$). De normstelling van de geurnorm is in het concentratie gebied, buiten de bebouwde kom 14 $\text{OU}_\text{E}/\text{m}^3$. Binnen de bebouwde kom is dit 3 $\text{OU}_\text{E}/\text{m}^3$. In de niet concentratie gebieden is de geurnorm voor buiten de bebouwde kom 8 $\text{OU}_\text{E}/\text{m}^3$ en voor binnen de bebouwde kom 2 $\text{OU}_\text{E}/\text{m}^3$.

Iedere gemeente heeft de mogelijkheid om binnen de vastgestelde grenzen voor andere normstelling te kiezen. Deze aangepaste normen dienen in een verordening te worden vastgelegd en in een gebiedsvisie te worden onderbouwd. De ruimte uitgedrukt in $\text{OU}_\text{E}/\text{m}^3$, waarbinnen gemeenten beleidsvrijheid hebben, is in onderstaande tabel weergegeven.

Tabel 5.7.1: Normstellingen en beleidsvrijheid geur volgens Wgv

	Concentratiegebied			Niet concentratiegebied		
	Minimum	Norm	Maximum	Minimum	Norm	Maximum
Buiten bebouwde kom	3	14	35	2	8	20
Binnen bebouwde kom	0,1	3	14	0,1	2	8

Gemeente Peel en Maas heeft momenteel nog geen definitieve geurverordening binnen het gemeentelijk grondgebied vastgesteld. Wel heeft de gemeenteraad van gemeente Peel en Maas op 5 november 2013 een aanhoudingsbesluit ter voorbereiding van een geurverordening genomen. De gemeenteraad van Peel en Maas heeft in de raadsvergadering van 30 september 2014 een ontwerp-geurverordening vastgesteld. In de normstellingen hierna is reeds rekening gehouden met deze ontwerp-geurverordening.

Gemeente Leudal is tevens in de invloedssfeer van dit initiatief gelegen. De gemeenteraad van de gemeente Leudal heeft in de raadsvergadering van 13 november 2007 de Verordening geurhinder en veehouderij 2007 vastgesteld. Verder heeft de gemeenteraad op 6 september 2011 een gewijzigde Verordening geurhinder en veehouderij 2011 vastgesteld. Op 10 september 2013 heeft de gemeenteraad een aanpassing van onderdeel 3.4 Aanvaardbaar geurhinderniveau van de gebiedsvisie behorende bij de Verordening

geurhinder en veehouderij 2011 vastgesteld. In de normstelling hierna is tevens rekening gehouden met deze geurverordening.

5.7.1. Geurgevoelige objecten

De omgeving zelf kan worden getypeerd als een agrarische omgeving met verwevenheid van objecten met een woonfunctie de zogenaamde geurgevoelige objecten. In de omgeving van de inrichting zijn een aantal geurgevoelige objecten aanwezig. (Voormalige) bedrijfswoningen¹ behorende bij veehouderijbedrijf worden niet gezien als een geurgevoelig object. Deze hoeven dan ook niet meegenomen te worden in de geurberekening. Wel is voor de bescherming van deze bedrijfswoningen een minimale afstand vanaf het emissiepunt van de stal tot aan de gevel van de woning van toepassing. Dit zal in § 5.7.6 aan de orde komen. In onderstaande tabel staan de geurgevoelige objecten met de bijbehorende geurnorm vermeld.

Tabel 5.7.1.1: Geurgevoelige objecten met bijbehorende geurnorm

Geurgevoelig object	X-coördinaat	Y-coördinaat	Ligging	Geurnorm (OU _E /m ³)
Witdonk 20, Meijel	190 819	369 965	Buitengebied	14,0
Elzenweike 13, Heibloem	190 728	368 200	Kern	4,0
Hoekerstraat 15, Egchel	195 390	369 912	Kern	3,0
Kampweg 25, Beringe	193 783	371 746	Kern	3,0
Katsberg 30, Meijel (camping)	191 012	370 869	Buitengebied	14,0
Kanaaldijk 3, Meijel	190 846	370 593	Buitengebied	14,0

De Wet geurhinder en veehouderij geeft 2 methoden voor het beoordelen van de geur van veehouderij bij een vergunning aanvraag:

1. Geurbelasting op een geurgevoelig object berekend met het geurverspreidingsmodel 'V-Stacks Vergunning' en getoetst aan de waarde voor de geurbelasting.
2. De minimum afstanden tussen veehouderij en een geurgevoelig object.

Hierna wordt op deze aspecten ingegaan. De uitgangspunten van geurberekeningen alsmede de berekeningen van de geurbelasting zijn als bijlagen toegevoegd. Dit voor zowel de referentiesituatie als het VKA.

5.7.2. Geuremissie

In de onderstaande tabellen staan de geuremissies per diercategorie, alsmede de totale geuremissie van Ref. 1 en het VKA vernoemd.

Tabel 5.7.2.1: Geuremissie Ref. 1

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Geuremissie (OU _E /s) ¹	
				Per dier	Totaal
A	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	23,00	11.500,0
Totaal				OU_E/s	11.500,0

1 = Regeling geurhinder en veehouderij d.d. 31 december 2013

¹ Een voormalige bedrijfswoning is een woning die op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij.

Tabel 5.7.2.2: Geuremissie VKA

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Geuremissie (OU _E /s) ¹	
				Per dier	Totaal
1	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
2	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
3	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
4	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
5	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
6	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
Totaal				OU_E/s	50.400,0

1 = Regeling geurhinder en veehouderij d.d. 31 december 2013

Door de omschakeling naar vleeskuikens neemt de geuremissie in het VKA met 38.900 OU_E/s toe ten opzichte van de referentiesituatie. Onderstaand wordt getoetst of dit initiatief voldoet aan de eisen uit de Wgv.

5.7.3. Voorgrondbelasting geur

Met de voorgrondbelasting wordt de geurbelasting op een geurgevoelig object veroorzaakt door één veehouderij bedoeld. Bij bepaling van geurverspreiding van enkel het initiatief wordt middels het verspreidingsmodel V-Stacks Vergunning een berekening gemaakt.

5.7.3.1. Geurverspreidingsmodel

Voor het bepalen van de hoogte van de voorgrondbelasting is voor de nieuwe situatie middels V-Stacks vergunning een geurberekening uitgevoerd. In deze geurberekening is per stal rekening gehouden met:

- het soort en aantal dieren;
- het huisvestingsysteem;
- de situering van het emissiepunt;
- de gemiddelde gebouwhoogte;
- de hoogte van het emissiepunt;
- de diameter van het emissiepunt;
- en de uitreesnelheid.

Bovengenoemde uitgangspunten voor de geurberekening zijn bepaald aan de hand van de Gebruikershandleiding V-Stacks vergunning Versie 2010.1 d.d. 2 april 2010.

5.7.3.2. Rekenresultaten

Hierna zijn de rekenresultaten weergegeven van de voorgrondbelasting ten aanzien van geur op in de omgeving liggende voor geur gevoelige objecten. De geurberekeningen van de voorgrondbelasting zijn als bijlagen toegevoegd.

Tabel 5.7.3.2.1: Totaaloverzicht voorgrondbelasting geur

Geurgevoelig object	X-coörd.	Y-coörd.	Ligging	Geur-norm (OU _E /m ³)	Voorgrond-belasting Ref. 1 (OU _E /m ³)	Voorgrond-belasting VKA (OU _E /m ³)
Witdonk 20, Meijel	190 819	369 965	Buitengebied	14,0	0,2	0,8
Elzenweike 13, Heibloem	190 728	368 200	Kern	4,0	0,1	0,5
Hoekerstraat 15, Egchel	195 390	369 912	Kern	3,0	0,0	0,2
Kampweg 25, Beringe	193 783	371 746	Kern	3,0	0,1	0,3
Katsberg 30, Meijel (camping)	191 012	370 869	Buitengebied	14,0	0,2	0,7
Kanaaldijk 3, Meijel	190 846	370 593	Buitengebied	14,0	0,2	0,7

Uit de resultaten van de geurberekeningen blijkt dat de normstelling ten aanzien van de voorgrondbelasting in zowel de referentiesituatie als in het VKA op de geurgevoelige objecten ruimschoots wordt voldaan aan de geldende normstellingen.

5.7.4. Achtergrondbelasting geur

Onder de achtergrondbelasting wordt de geurbelasting als gevolg van de veelheid aan veehouderijen in de omgeving van een geurgevoelig object verstaan. De achtergrondbelasting is een maat voor het leefklimaat. De achtergrondbelasting wordt berekend door de individuele geurbelasting van veehouderijen op geurgevoelige objecten op een bepaalde manier bij elkaar op te tellen. De berekening van de achtergrondbelasting wordt middels V-Stacks Gebied uitgevoerd. In de milieueffectrapportage zal de achtergrondbelasting in de omgeving van dit initiatief voor zowel de referentiesituatie als het VKA in beeld worden gebracht.

5.7.5. Minimale afstanden

Naast een belasting van geur uitgedrukt in OU_E/sec. zijn er in de Wgv minimale afstanden die in acht moeten worden genomen. De minimale vaste afstanden kunnen hierbij van belang zijn:

1. De afstand tussen de gevel van een stal en de gevel van een geurgevoelig object voor dieren waarvoor een geuremissiefactor is vastgesteld;
2. De afstand tussen de gevel van een stal en de gevel van een geurgevoelig object, én de afstand tussen de emissiepunten en de gevel van het geurgevoelig object. Dit bij dieren waarvoor géén geuremissiefactor is vastgesteld;
3. De afstand tussen het dichtstbijzijnde emissiepunt en een woning van een andere veehouderij of een woning die op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij (voormalige veehouderij), of een in het kader van ruimte voor ruimte gerealiseerde woning op basis van art. 14 Wgv.

Ad. 1.

De minimale afstand tussen de gevel van een dierenverblijf en de gevel van een geurgevoelig object moet op basis van de Wet geur en veehouderij, binnen de bebouwde kom minimaal 50 meter en buiten de bebouwde kom minimaal 25 meter zijn. Het dichtst bijgelegen geurgevoelig object buiten de bebouwde kom, Witdonk 20, is circa 1.200 meter van de gevel van een stal gelegen. Er wordt derhalve voldaan aan de minimale afstand van 25 meter. Geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom liggen een afstand van meer dan 1.700 meter, en daarmee buiten de minimale gevelafstand van 50 meter.

Ad. 2.

Voor bedrijven met dieren waarvoor geen geuremissiefactoren zijn vastgesteld geldt op basis van de Wgv een minimumafstand tussen het dichtstbij gelegen emissiepunt en de buitenzijde van een geurgevoelig object. Deze minimum afstand is binnen de bebouwde kom 100 meter en buiten de bebouwde kom 50

meter. Omdat er bij dit initiatief geen dieren zonder geuremissiefactor aanwezig zijn, is deze afstand niet van toepassing.

Ad. 3.

Voor woningen behorende bij een (voormalige) veehouderij of ruimte voor ruimte woningen gelegen buiten de bebouwde kom geldt een vaste afstand van minimaal 50 meter tussen emissiepunt van het dierenverblijf en de gevel van het geurgevoelig object. Voor deze woningen gelegen binnen de bebouwde kom geldt een minimale afstand van 100 meter. De dichtstbijzijnde woning behorende bij een andere veehouderij en gelegen in het buitengebied, Haambergweg 10, ligt op ongeveer 213 meter vanaf het dichtstbij gelegen emissiepunt en is hiermee ruimschoots voldoende.

5.7.6. Conclusie

In vergelijking met de huidige vergunde situatie (Ref. 1) zal in de nieuwe situatie (VKA) de geuremissie toenemen. Ondanks deze toename van geuremissie zal in het VKA ruimschoots aan de geldende normstellingen op de geurgevoelige objecten worden voldaan. Ook wordt voldaan aan de vaste afstanden die voor dit initiatief gelden.

5.8. Geluid

Geluid wordt voornamelijk geproduceerd door de verkeersbewegingen, het laden en lossen van dieren, laden van dierlijke mest, vullen van voedersilo's en de ventilatoren. Middels een akoestisch onderzoek zal nader worden beoordeeld of aan de geluidsnormen kan worden voldaan. Dit akoestisch onderzoek zal als bijlage bij de milieueffectrapportage worden toegevoegd.

5.9. Luchtkwaliteit

Als primair kader voor onderzoek en beoordeling van de luchtkwaliteit geldt de Wet luchtkwaliteit (Wlk 2007). Deze wet vormt een onderdeel van de Wet milieubeheer en is een vertaling van Europese regelgeving ten aanzien van luchtkwaliteit in de Nederlandse wetgeving.

In de Wlk 2007 worden regels en richtlijnen aangegeven betreffende hoe om te gaan met concentraties van luchtverontreinigende stoffen. De stoffen die worden gereguleerd zijn stikstofdioxiden, stikstofoxiden, zwaveldioxide, zwevende deeltjes (PM₁₀), lood, benzeen en koolmonoxide. In de Wlk 2007 zijn grenswaarden, plandrempels en alarmdrempels opgenomen. Verder is een AMvB opgesteld, waarin wordt gesteld dat indien een nieuwe situatie niet 'in betekende mate' bijdraagt aan de luchtkwaliteit, deze niet wordt belemmerd door de wetgeving.

Ten eerste worden er voor alle voorgenoemde parameters grenswaarden gesteld. Grenswaarden geven een niveau van de buitenluchtkwaliteit aan dat op een gegeven moment moet zijn bereikt of in stand dient te worden gehouden. In de WLK 2007 zijn verschillende grenswaarden opgenomen met daarbij een termijn waarop de luchtkwaliteit uiterlijk aan de grenswaarden dient te voldoen.

Naast de grenswaarden zijn ook plandrempels opgenomen voor zwevende deeltjes en stikstofdioxide. Een plandrempeel geeft een kwaliteitsniveau aan van de buitenlucht, waarboven het maken van een actieplan verplicht is. Met behulp van deze actieplannen dient uiterlijk bij de grenswaarden vermelde termijnen aan de betreffende grenswaarden te worden voldaan. Voor stikstofdioxide is deze termijn 1 januari 2010 en voor PM₁₀ was deze 1 januari 2005.

Tenslotte zijn er voor zwaveldioxide en stikstofdioxide alarmdrempels opgenomen. Deze alarmdrempels geven de concentratie aan die bij kortstondige overschrijdingsrisico's voor de gezondheid van de mens inhoudt. De volgende immissiegetallen worden berekend en getoetst:

- NO₂: Jaargemiddelde:
Grenswaarden m.b.t. het aantal overschrijdingen van het uurgemiddelde per jaar (voor zeer drukke verkeerssituaties);

- Plandrempel m.b.t. het aantal overschrijdingen van het uurgemiddelde per jaar (voor zeer drukke verkeerssituaties);
- PM₁₀: Jaargemiddelde;
Grenswaarden m.b.t. het aantal overschrijdingen van het daggemiddelde per jaar;
- Benzeen: Jaargemiddelde;
- SO₂: Jaargemiddelde;
Aantal overschrijdingen 24-uurs gemiddelde;
- CO: 98-percentiel (8 uur).

Voor de stallen van een agrarisch bedrijf is alleen de uitstoot van fijn stof (PM₁₀) van belang. Dit vanwege de omvang van de emissie van fijn stof uit stallen. Hoewel ook andere stoffen uit de inrichting kunnen ontwijken, zoals NO_x en SO₂ (stookinstallaties, loader), blijken deze emissies zeer gering te zijn ten opzichte van de achtergrondwaarden. Derhalve zal ten aanzien van de andere stoffen dan fijn stof (PM₁₀) zonder problemen worden voldaan aan de Wlk 2007.

5.9.1. Emissiecijfers fijn stof (PM₁₀) dieren

Vanwege de aanwezigheid van dieren is een emissie van stof te verwachten. De in de stal geproduceerde stof slaat ten dele neer in de stal zelf. Een ander deel van de stof verlaat de stal samen met de ventilatielucht. Middels een fijn stofberekening kan worden aangetoond hoe hoog de concentratie fijn stof is. De berekening van zowel de referentiesituaties als het VKA is uitgevoerd met het programma ISL3a, waarbij getoetst is op de omliggende woningen. Voor de berekening van de uitstoot van fijn stof ten gevolge van het houden van de aanwezige dieren is gebruik gemaakt van de door ministerie van I&M gepubliceerde emissienormen voor fijn stof van dieren (versie maart 2014). In de onderstaande tabellen zijn voor referentiesituatie 1 en het VKA de emissiegegevens met betrekking tot fijn stof opgenomen.

Tabel 5.9.1.1: Fijn stofemissie (PM₁₀) Ref. 1

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Fijn stofemissie (PM ₁₀) ¹	
				Per dier	Totaal
1	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	153	76,5
	Totaal			kg. PM₁₀	76,5

1 = Emissiefactoren fijn stof voor veehouderij (VROM) versie maart 2014

Tabel 5.9.1.2: Fijn stofemissie (PM₁₀) VKA

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Fijn stofemissie (PM ₁₀) ¹	
				Per dier	Totaal
1	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
2	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
3	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
4	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
5	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
6	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
	Totaal			kg. PM₁₀	3.187,8

1 = Emissiefactoren fijn stof voor veehouderij (VROM) versie maart 2014

2 = PM10-emissie na 31% PM10-reductie van de additionele techniek voor fijn stof is (22 gr PM10 per dier per jaar – 31% PM10-reductie =) 15,18 gr PM10 per dier per jaar.

Ondanks het toepassen van een additionele techniek voor fijn stof, neemt de fijn stofemissie in de nieuwe situatie (VKA) met 3.111,3 kg. PM₁₀ per jaar toe ten opzichte van de huidige vergunde situatie (Ref. 1). Middels berekeningen kan worden aangetoond dat het bedrijf voldoet aan de gestelde normen. In de volgende paragraaf wordt dit initiatief getoetst aan de normstellingen uit Wlk 2007.

5.9.2. Toetsing fijn stof (PM₁₀)

Onderstaand wordt getoetst of referentiesituatie 1 en het VKA voldoet aan de bepalingen omtrent luchtkwaliteit uit de Wlk 2007. Volgens de Wlk 2007 dient getoetst te worden aan een tweetal criteria:

1. De concentratie fijn stof van 50 µg/m³ mag niet meer dan 35 keer per jaar worden overschreden;
2. De gemiddelde concentratie fijn stof per jaar mag niet hoger dan 40 µg/m³ bedragen.

Verder is de manier van toetsen nader uitgewerkt in de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 (Rbl 2007). Hierin is het toepasbaarheidsbeginsel geïntroduceerd waar nader wordt aangegeven welke objecten gevoelig zijn voor fijn stof, en welke niet. De berekeningen van fijn stof (PM₁₀) zijn uitgevoerd met het verspreidingsmodel ISL3a (versie 2014-1). De uitgangspunten van de verspreidingsberekeningen zijn als bijlage toegevoegd. Tevens zijn de rekenresultaten van ISL3a voor de referentiesituatie en het VKA weergegeven. Hierbij is ook aangegeven welke voor stof gevoelige objecten zijn meegenomen in de berekeningen. In onderstaande tabel is de gemiddelde concentratie fijn stof per jaar en het gemiddeld aantal overschrijdingen van de grenswaarde van 50 µg/m³ per te beschermen object samengevat weergegeven. Dit cijfer is inclusief achtergrondconcentratie ter plekke. De achtergrondconcentratie (GCN) in de omgeving van dit initiatief is 23 µg/m³ inclusief zeezoutcorrectie.

Tabel 5.9.2.1: Resultaten fijn stofberekening (ISL3a versie 2014-1)

Te beschermen objecten ¹	Jaarnorm		Etmaalnorm		
	Gem. concentratie (µg/m ³) ²		Concentratie > 50 mg/m ³ (dagen) ²		Norm (dagen)
	Ref. 1	VKA	Ref. 1	VKA	
Haambergweg 10 (VVH)	23	24	12	16	35
Haambergweg 15 (VH)	23	24	12	14	35
Haambergweg 14 (VH)	23	24	12	14	35

1 = VVH = (voormalige) bedrijfswoning behorende bij een veehouderij

2 = Inclusief zeezoutcorrectie

Uit de rekenresultaten blijkt dat in het VKA de concentratie fijn stof en het aantal dagen overschrijding van 50 mg/m³ stijgt. In zowel de referentiesituatie als het VKA wordt op alle toetspunten ruimschoots aan de toetsingscriteria uit de Wlk 2007 voldaan.

5.9.3. Conclusie luchtkwaliteit

Voor de stallen van een agrarisch bedrijf is alleen de uitstoot van fijn stof (PM₁₀) van belang. Dit vanwege de omvang van de emissie van fijn stof uit stallen. Hoewel ook andere stoffen uit de inrichting kunnen ontwijken, blijken deze emissies zeer gering te zijn ten opzichte van de achtergrondwaarden. Derhalve zal ten aanzien van de andere stoffen dan fijn stof (PM₁₀) zonder problemen worden voldaan aan de Wlk 2007.

Middels het toepassen van de warmtewisselaar als additionele techniek voor fijn stof zal de fijn stofemissie vanuit de stallen met 31% gereduceerd worden. Desondanks zal, door de omschakeling van vleesvarkens naar vleeskuikens, de fijn stofemissie in het VKA met 3.111,3 kg PM₁₀ per jaar toenemen. Uit de rekenresultaten blijkt dat in zowel de referentiesituatie als het VKA op alle toetspunten ruimschoots aan de toetsingscriteria uit de Wlk 2007 voldaan.

5.10. Flora en fauna

De bescherming van dier- en plantensoorten is in de Flora- en faunawet geregeld. Deze bescherming wordt op verschillende manieren uitgevoerd. Zo is er een verbod om beschermde planten te plukken of beschermde dieren te doden of te vangen. Ook andere handelingen die dier- en plantensoorten kunnen bedreigen zijn verboden of slechts onder voorwaarden toegestaan. Artikel 2 van de Flora- en faunawet schrijft voor dat iedereen de algemene zorgplicht voor de in het wild levende planten en dieren in acht moet nemen. Dit houdt in dat handelingen die niet noodzakelijk verband houden met het beoogde doel, maar nadelig zijn voor de flora en fauna, achterwege moeten blijven. De Flora- en faunawet, die zich richt op de soortenbescherming, kent geen compensatieplicht. Op grond van artikel 2 van deze wet (die de algemene zorgplicht regelt) moet schade aan soorten zoveel mogelijk worden voorkomen of worden beperkt. Van bedreigde planten- of diersoorten worden lijsten gepubliceerd. Middels een natuurwaardenonderzoek zal nader worden onderzocht of dit initiatief geen negatieve gevolgen heeft op de natuurwaarden in het plangebied. Dit natuurwaardenonderzoek zal als bijlage bij de milieueffectrapportage worden toegevoegd.

Er zal voor worden zorg gedragen dat de voorgenomen ontwikkeling geen afbreuk zal doen aan de gunstige staat van instandhouding van aanwezige planten- en diersoorten.

5.11. Leemten in informatie

Leemten in informatie is de onduidelijkheid met betrekking tot wijzigingen van de wetgeving, zoals de impact op dit initiatief van de aankomende Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) of de aankomende wijziging van Besluit huisvesting. Bij planvorming is, in zo ver het mogelijk is, rekening gehouden met deze aankomende wetswijzigingen.

6. Alternatieven

In de milieueffectrapportage zullen naast het VKA ook mogelijk andere alternatieven beschreven worden. Bij de afweging van te kiezen alternatieven zal naar zowel de milieukundige aspecten (ammoniak, geur en fijn stof) als naar de wensen ten aanzien van de bedrijfsvoering gekeken worden. In de milieueffectrapportage zullen de effecten van de alternatieven worden vergeleken met de referentiesituatie en het VKA.

7. Ruimtelijke aspecten

7.1. Rijksbeleid

7.1.1. Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld (inwerkingtreding moet nog plaatsvinden). In deze Structuurvisie staan de plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het Rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen.

De nieuwe Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de Structuurvisie Infrastructuur en Milieu worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland;
- het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid;
- het waarborgen kwaliteit leefomgeving.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Relevante nationale belangen voor onderhavig project zijn als volgt:

- Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten (nationaal belang)
- Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's.

Concrete vertaling van deze structuurvisie naar het initiatief is vanwege het sterke beleidsmatige karakter van deze structuurvisie niet mogelijk. Wel kan worden geconcludeerd dat het initiatief bijdraagt aan het vitaal platteland en het creëren van economische dragers in het buitengebied.

7.1.2. Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het rijk legt met het besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), of AMvB Ruimte, de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds wordt het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Milieu (SVIR).

In het Barro zijn onder meer rijksvaarwegen, hoofdwegen en hoofdspoorwegen, buisleidingen, primaire waterkeringen, erfoederen, kustfundamenten en diverse concrete nationale ruimtelijke projecten zoals het Project Mainportontwikkeling Rotterdam aangewezen als nationaal belang. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien vigerende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Onderhavige locatie aan de Haambergweg 11 te Beringe is niet gelegen in één van de gebieden waar het Barro betrekking op heeft. Het Barro vormt dan ook geen belemmering voor onderhavige ontwikkeling.

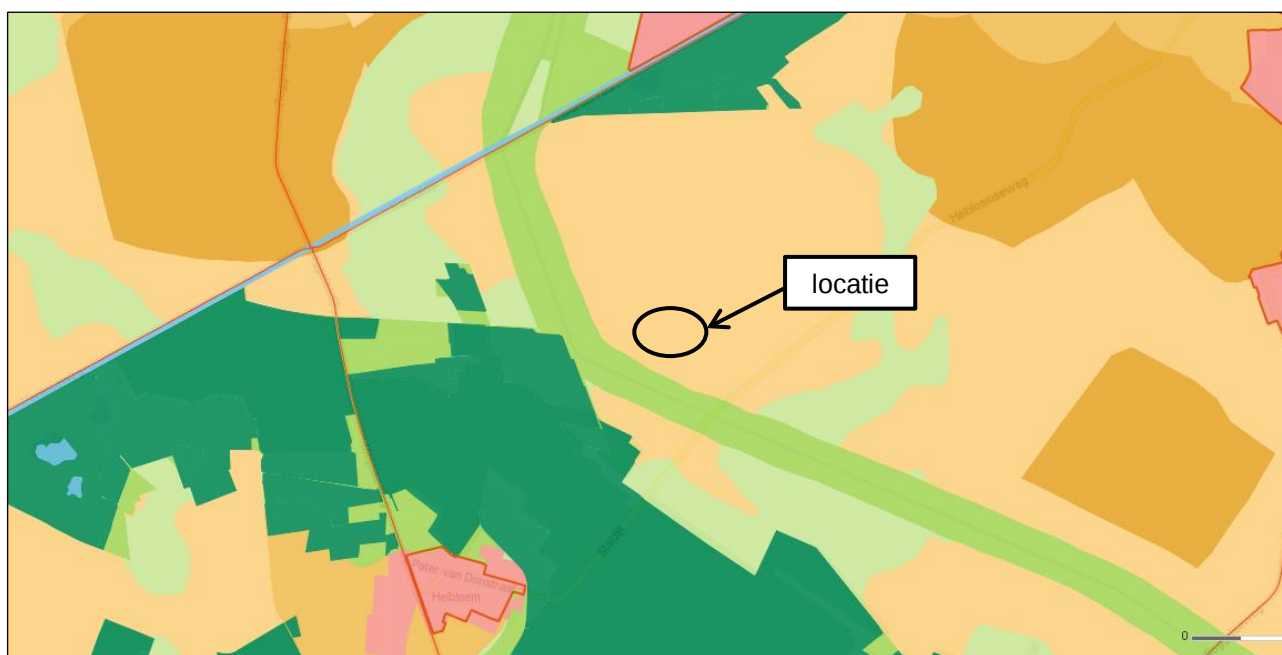
7.2. Provinciaal beleid

7.2.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg

Provinciale Staten van Limburg hebben op 22 september 2006 een nieuw Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) vastgesteld. Dit plan kan als een actualisatie van het POL 2001 worden gezien. In het POL heeft de provincie het beleid voor de fysieke omgeving van Limburg vastgelegd. POL2006 is een plan op hoofdlijnen en voldoet aan de vereisten van een structuurvisie volgens de Wet ruimtelijke ordening. Het bevat de provinciale visie op de ontwikkeling van de kwaliteitsregio Limburg en beschrijft voor onderwerpen waar de Provincie een rol heeft de ambities, de context (ontwikkelingen, Europees en nationaal beleid en regelgeving) en de hoofdlijnen van de aanpak. Deze hoofdlijnen worden vertaald in POL-aanvullingen, beleidsnota's, beleidsregels, programma's en verordeningen. Samen vormen al deze documenten een flexibel, samenhangend geheel: het POL-stelsel. Op dit moment wordt het POL herzien in de vorm van het POL2014. Te verwachten is dat deze herziening, waarvan het ontwerp nu ter inzage ligt, eind 2014 door Provinciale Staten wordt vastgesteld. Tot dat moment is het POL2006 het actuele provinciaal beleid.

In het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) 2006, actualisatie 2011, is de locatie aangewezen als zogenaamd P-4 gebied 'Vitaal landelijk gebied'.

Een P(4) gebied is omschreven als het perspectief Vitaal Landelijk gebied en heeft betrekking op landbouwgebieden met een grote variatie aan landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten. Het zijn onder meer gebieden met aardkundige en cultuurhistorische waarden van (inter)nationale betekenis, voorzover niet al onderdeel uitmakend van de perspectieven 1, 2 en 3. Soms is er ook sprake van bijzondere milieuomstandigheden, zoals bijvoorbeeld bij stiltegebieden of grondwaterbeschermingsgebieden. In andere gevallen gaat het om waarden ten aanzien van landschappelijke openheid of een bebouwingsarm karakter, al dan niet in combinatie met een functie als belangrijk leefgebieden voor ganzen en weidevogels. Soms is er sprake van oude bouwlanden, waarbij een gaaf cultuurhistorisch kavel-, wegen- en bebouwingspatroon samengaat met monumentale bebouwing en/of landschappelijke openheid. Vaak spelen meerdere van de genoemde kwaliteiten tegelijkertijd een rol. Daarnaast komen op kleinere schaal woonbebouwing, al dan niet solitaire bedrijfsgebouwen, toeristisch-recreatieve voorzieningen en infrastructuur voor. Perspectief 4 richt zich primair op bescherming van de aanwezige waarden in samenhang met kwaliteitsverbetering van vooral bestaande landbouw- en toeristische bedrijven. De economische ontwikkeling van landbouw, recreatie en toerisme wordt als kans en voorwaarde gezien voor behoud en versteviging van met name de landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten in een grote variëteit aan landbouwgebieden.

Figuur 7.2.1.1: Uitsnede Pol- kaart perspectieven

Het ontwerp POL 2014 heeft tot en met 27 juni 2014 ter inzage gelegen. Met dit plan vindt een integrale actualisering plaats van het provinciaal beleid. De centrale ambitie in het 'nieuwe' POL richt zich op een voortreffelijk grensoverschrijdend leef- en vestigingsklimaat, dat eraan bijdraagt dat burgers en bedrijven kiezen voor Limburg: om er naar toe te gaan en vooral ook om hier te blijven. Het POL richt zich met name op de fysieke kanten van het leef- en vestigingsklimaat, waarbij kwaliteit centraal staat. Daarbij zijn er regionale verschillen tussen Noord-, Midden- en Zuid-Limburg, die vragen om een regionaal verschillende beleidsuitwerking. Het POL richt zich alleen op die zaken die er op provinciaal niveau echt toe doen en vragen om regionale oplossingen. Daarbij worden gemeenten uitgenodigd om een flink aantal vraagstukken, waaronder land- en tuinbouw, in regionaal verband verder uit te werken.

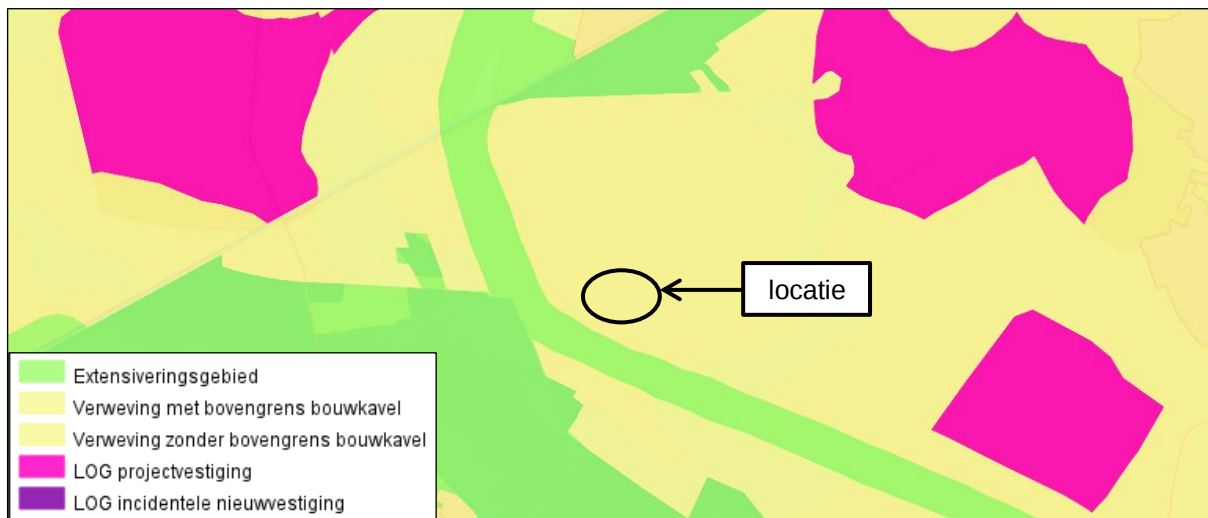
In plaats van de 9 perspectieven uit het POL 2006, gaat het POL2014 voor het buitengebied uit van 4 type zones 'goudgroene natuurzone', 'zilvergroeene natuurzone', 'Bronsgroeene landschapszone' en 'Buitengebied'. De onderhavige projectlocatie is gelegen in de zone 'Buitengebied'.

7.2.2. Reconstructieplan Noord- en Midden Limburg

Middels de vaststelling van het reconstructieplan op 5 maart 2005 door de Provinciale Staten, heeft de provincie Limburg invulling gegeven aan de verplichting zoals die voortkomt uit de reconstructiewet. Wezenlijk voor de intensieve veehouderij is de indeling van het plangebied in:

- extensiveringsgebieden;
- verwevingsgebieden
- landbouwontwikkelingsgebieden.

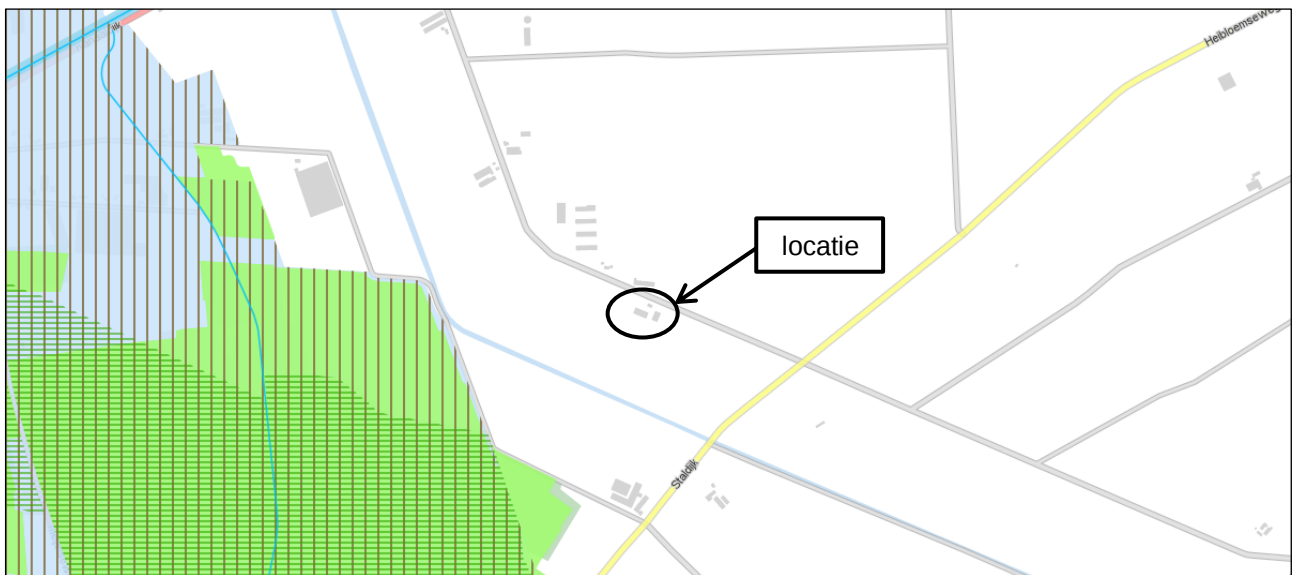
In het reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg is de locatie aangewezen als verwevingsgebied met bovengrens bouwkaal.

Figuur 7.2.2.1: Uitsnede reconstructieplan

7.2.3. Bodem- en grondwaterbeschermingsgebieden / waterwingebieden

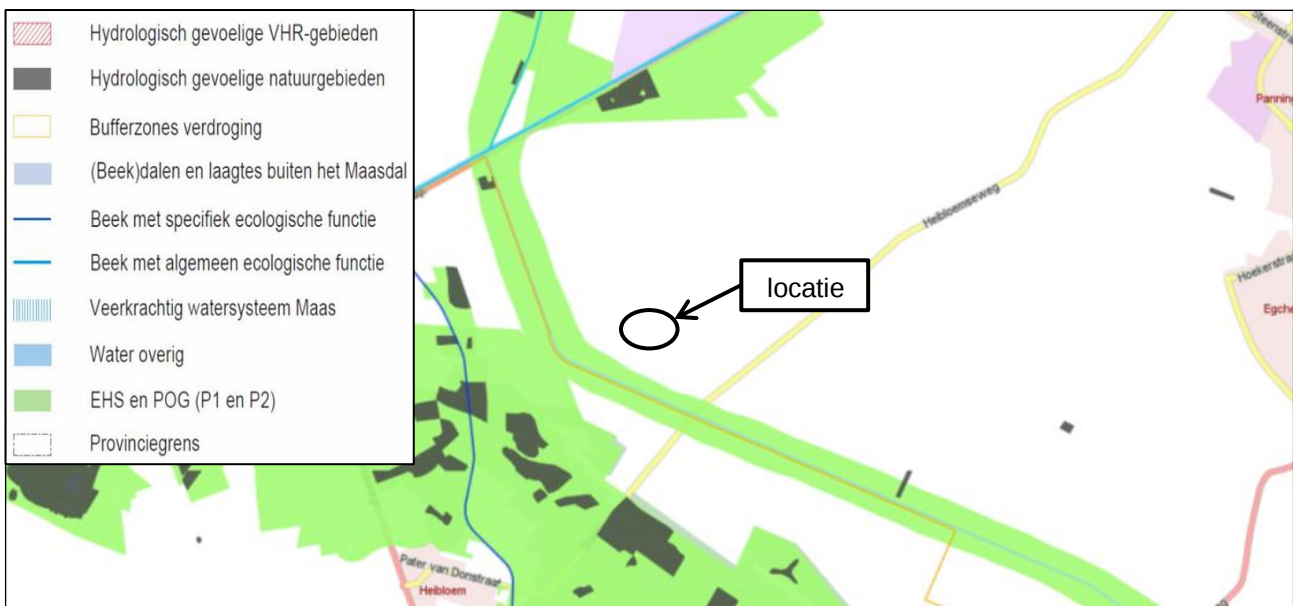
Uit onderstaande kaart blijkt dat ter plaatse van het initiatief geen legenda-eenheden opgenomen zijn. Dit betekent dat er op basis van de Omgevingsverordening Limburg geen beperkingen gelden.

Figuur 7.2.3.1: Kristallen waarden (bron: Provincie Limburg)

Het bedrijf is niet gelegen in een waterwingebied of andere beschermingsgebieden. Er is dus geen sprake van beïnvloeding van dergelijke gebieden door dit initiatief.

Nabij dit initiatief bevindt zich een (beek)dal/laagte (zie figuur 7.2.3.2). Daarnaast is de Snepheider Beek op een afstand van circa 230 meter gelegen. Dit is een beek met een specifiek ecologische functie. Verder is er geen sprake van een hydrologische gevoelig gebied of van een bufferzone verdroging.

Figuur 7.2.3.2: Blauwe waarden (bron: Provincie Limburg)

7.2.4. Limburgs Kwaliteitsmenu

De Provincie Limburg streeft er naar om stedelijke functies zoveel mogelijk te concentreren en het bebouwen van het buitengebied tegen te gaan. Onderhavig project heeft, ruimtelijk gezien betrekking op het ombouwen van en bestaande varkenshouderij naar een pluimveehouderij waarbij de bebouwing toeneemt.. Op deze ruimtelijke ontwikkeling is het Limburgs Kwaliteitsmenu van toepassing. Dit kwaliteitsmenu is vertaald in het Kwaliteitskader buitengebied Peel & maas die door de gemeenteraad in november 2011 is

aangenomen. Bij de verdere planuitwerking zal rekening gehouden worden met het kwaliteitskader en hieraan invulling worden gegeven. Kernpunten hierbij zijn het op een goede manier, landschappelijk inpassen van de inrichting, en tevens bieden van compensatie daar het beoogde bouwvlak de referentiemaat van 1,5 hectare bouwvlak overschrijdt. Hiervoor zal het plan voorgelegd worden aan de door de gemeente ingestelde onafhankelijke kwaliteitscommissie, welke een advies zal uitbrengen over de randvoorwaarden waaraan zowel de landschappelijke inpassing als de compensatie zou moeten voldoen. In het landschappelijk inpassingsplan zal dit advies verwerkt worden. Het landschappelijk inpassingsplan zal als bijlagen bij de milieueffectrapportage worden toegevoegd

7.3. Gemeentelijk beleid

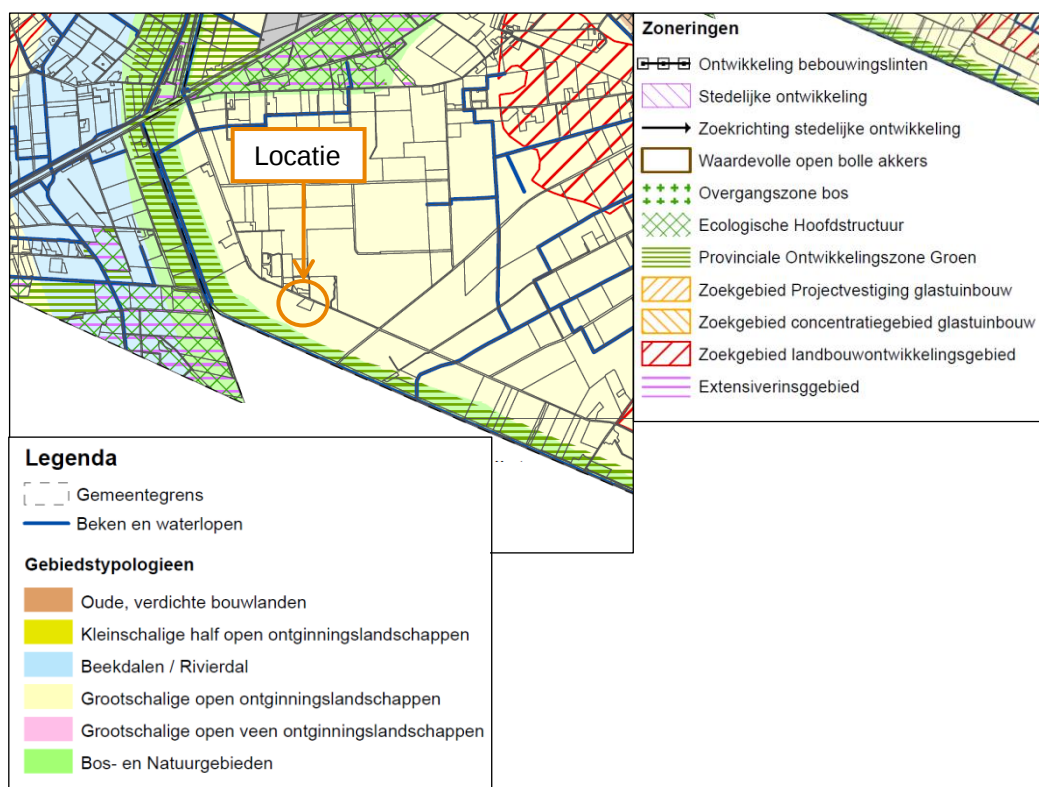
7.3.1. Structuurvisie Buitengebied

In deze, in december 2011 vastgestelde, structuurvisie is het beleid voor het buitengebied samengebracht. Onder meer het Structuurplan Buitengebied Peel en Maas (zie § 3.3.2) is hierin doorvertaald. Daarnaast dient deze Structuurvisie als instrument voor kostenverhaal. In de structuurvisie zijn als leidende beleidsuitgangspunten opgenomen:

- Ontwikkelingsplanologie
- Ruimte om te ontwikkelen met oog voor kwaliteit
- Ontwikkelkansen te geven aan de economische dragers, zoals recreatie en toerisme en landbouw, van het buitengebied om leefbaarheid te waarborgen
- Het buitengebied is van iedereen
- Het beleid is dynamisch.

Onderdeel van de Structuurvisie Buitengebied is de Structuurvisie Intensieve Veehouderij en Glastuinbouw welke het beleid omvat voor de ontwikkeling van deze twee agrarische sectoren. De insteek van het IV en Glastuinbouwbeleid is om ontwikkelingsruimte te geven aan bestaande bedrijven op duurzame locaties op afstand van de kernen. Draagvlak in de samenleving is daarbij een belangrijk aandachtspunt. Nieuwvestiging van intensieve veehouderij wordt enkel toegestaan in een landbouwonwikkelingsgebied als er een knelpunt wordt opgelost op een ongewenste locatie. Daar de onderhavige ontwikkeling toeziet op het verder ontwikkelen van een bestaande intensieve veehouderij past de ontwikkeling in het beleid zoals door de gemeente is vastgelegd.

In de Structuurvisie is ook het gemeentelijk Kwaliteitskader (zie ook § 7.2.4) vastgelegd. Het kwaliteitskader buitengebied Peel en Maas bevat het instrumentarium om ontwikkelingen in het buitengebied te kunnen combineren met gewenste kwaliteitsverbetering van datzelfde buitengebied.

Figuur 7.3.1.1: Uitsnede Structuurkaart Peel en Maas

7.3.2. Structuurplan Buitengebied Peel en Maas

In het Structuurplan Buitengebied Peel en Maas wordt het gemeentelijk ruimtelijk beleid verwoord.

7.3.2.1. Gebiedstypologie

De gemeente wil in dit Structuurplan Peel en Maas een ontwikkelingsgerichte landschapsstrategie opstellen. Hierbij is de intentie om de aanwezige diversiteit en identiteit van het landschap te versterken.

Voor wat betreft de indeling in gebiedstypen in het Structuurplan Peel en Maas wordt uitgegaan van de rapportage van de provincie Limburg (Landschapskader Noord- en Midden Limburg, 16 mei 2006) en van het Structuurplan Helden. In het structuurplan Peel en Maas wordt uitgegaan van de volgende 6 gebiedstypen:

1. Oude, verdichte bouwlanden
2. Kleinschalige half open ontginningslandschappen
3. Beekdalen / Rivierdal
4. Grootschalige open ontginningslandschappen
5. Grootschalige open veenontginningslandschappen
6. Bos- en natuurgebieden

Een belangrijk uitgangspunt van het ruimtelijk beleid van de gemeente in het algemeen en van het structuurplan in het bijzonder is om de aanwezige ruimtelijke kwaliteiten in het buitengebied te verbeteren of te herstellen.

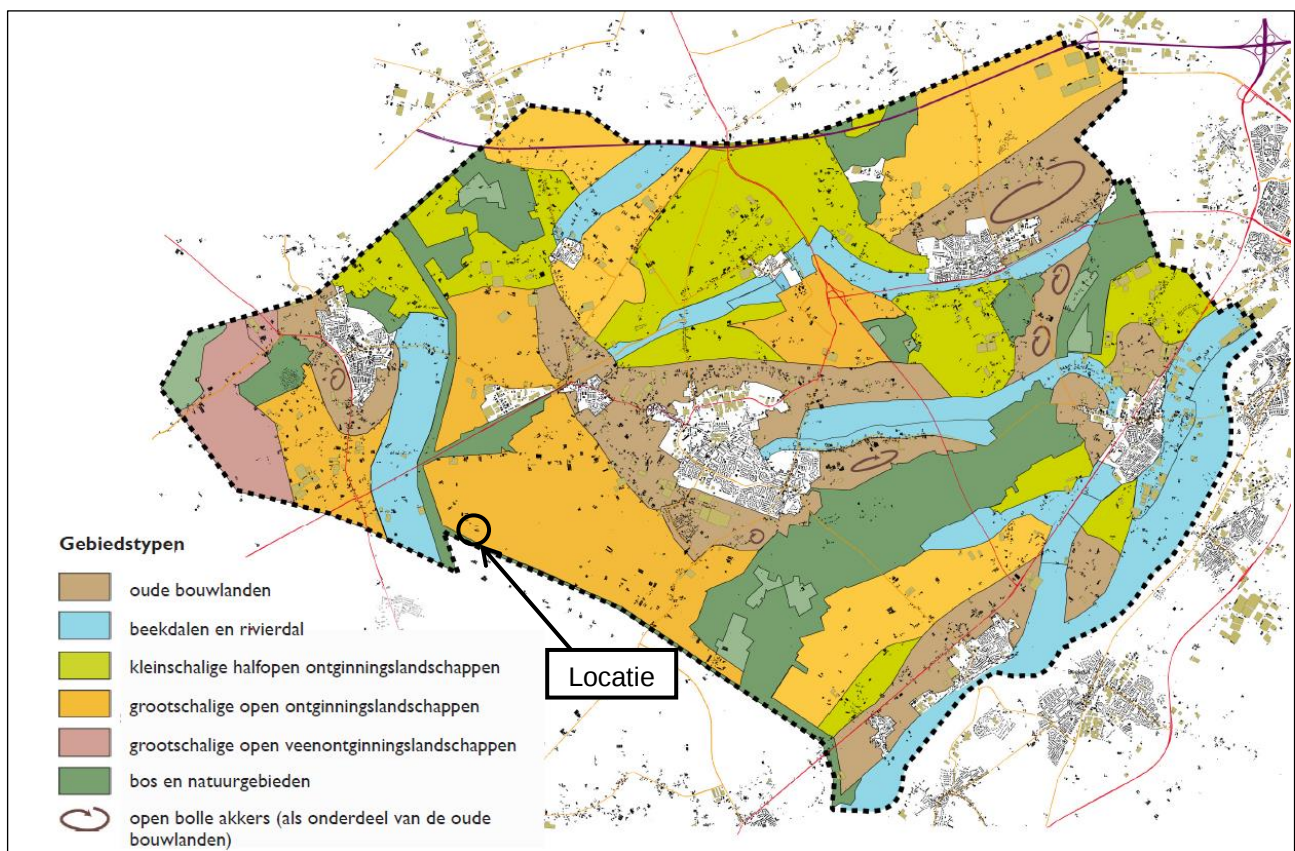
7.3.2.2. Agrarische sector

De agrarische sector in de regio is vitaal. De hoge kwaliteit van het buitengebied wordt goed benut. De uitdaging is om dat in de toekomst te blijven doen. Deze uitdaging wordt versterkt door de vele ingrijpende veranderingen in deze sector. Elke agrarische ondernemer wordt hierdoor geraakt; de wijze waarop hangt af van de aard van het bedrijf en zijn bedrijfseconomische situatie. De sector zal de komende jaren in ieder geval te maken krijgen met een aantal bedrijfsbeëindigingen. De ondernemers die wel doorgaan moeten

kiezen tussen de verschillende opties: schaalvergroting, specialisatie, of verbreding van de bedrijfsvoering. Het structuurplan straalt uit dat de gemeente – waar nodig en mogelijk – een stimulerende rol speelt om de keuze van de agrarische ondernemers makkelijker te maken.

7.3.3. Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas

Om invulling te geven aan het structuurplan Peel en Maas, is het kwaliteitskader buitengebied Peel en Maas opgesteld. Het kwaliteitskader geeft invulling aan de versterking van de ruimtelijke kwaliteiten van het buitengebied bij nieuwe ontwikkelingen. Deze invulling wordt bepaald aan de hand van de indeling van het initiatief in één van de 9 gebiedstypen die samen de variatie aan gebieden weergeven.

Figuur 3.3.3.1 : Ligging plangebied in het Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas

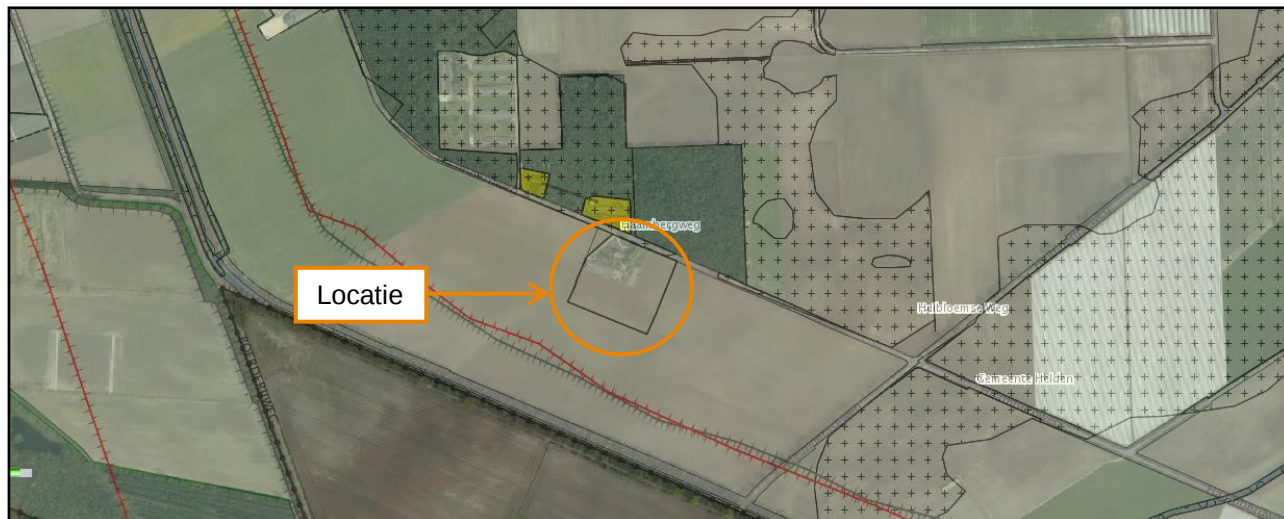
De onderhavige locatie ligt in het grootschalig open ontginningslandschap. Het nog op te stellen landschappelijk inpassingsplan en compensatieplan zal aan de hand van enerzijds het Kwaliteitskader en anderzijds het advies van de onafhankelijke kwaliteitscommissie opgesteld worden. Het inpassings- en compensatieplan vormt onderdeel van de verdere uitwerking in het kader van het op te stellen ruimtelijk stuk.

7.3.4. Vigerend bestemmingsplan

De locatie is juridisch-planologisch geregeld in het bestemmingsplan “Buitengebied Peel en Maas”. Voor de gronden met de bebouwing geldt de bestemming “Agrarisch – Intensieve veehouderij”. Deze bestemming valt samen met het bouwvlak. Het bestemmingsvlak/bouwvlak geeft de gronden aan waar de agrarische bebouwing opgericht mag worden. De omliggende gronden hebben de bestemming “Agrarisch”. Deze bestemming regelt het agrarisch gebruik van de gronden. Bebouwing is slechts in beperkte mate toegestaan. Naast de genoemde bestemmingen zijn voor de planlocatie van toepassing:

- Gebiedsaanduiding “reconstructiewetzone – verwevingsgebied”.
- Gebiedsaanduiding “wro-zone – wijzigingsgebied 4 go”

Deze laatste gebiedsaanduiding maakt het mogelijk om, onder voorwaarden, het bestemmingsvlak en bouwvlak te vergroten tot maximaal 2,5 hectare. Met name moet hierbij aandacht zijn voor de instandhouding van het grootschalige open ontginningslandschap.

Figuur 7.3.4.1: Uitsnede verbeelding bestemmingsplan "Buitengebied Peel en Maas", planlocatie is omcirkeld.

Op 09 april 2014 is een verzoek voor uitbreiding van het bouwvlak voor dit initiatief bij de gemeente ingediend. Op 2 juni 2014 heeft het College van Burgemeester en Wethouders van gemeente Peel en Maas haar standpunt op dit verzoek gegeven. Uit analyse is gebleken dat in principe medewerking kan worden verleend, onder voorwaarden van een goede ruimtelijke inpassing en de voorwaarden gesteld in de wijzigingsbevoegdheid 3.6.3 van het Bestemmingsplan Buitengebied Peel en Maas.

De beoogde situatie wordt in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (wabo) dan ook aangemerkt als activiteit in strijd met het bestemmingsplan. Onder de Wabo kunnen activiteiten in strijd met een bestemmingsplan worden toegestaan als hiervoor een omgevingsvergunning wordt verleend (artikel 2.12 eerste lid sub a onder 3° Wabo).

7.4. Archeologie en cultuurhistorie

In de Wet op de Archeologische Monumentenzorg is een raamwerk gegeven dat regelt hoe Rijk, provincies en gemeenten om moeten gaan met het aspect 'archeologie' in ruimtelijke plannen. De uitgangspunten van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg zijn als volgt:

- De archeologische waarden dienen zoveel mogelijk in de bodem te worden bewaard.
- Er dient vroeg in het proces van ruimtelijke ordening al rekening te worden gehouden met het aspect 'archeologie'.

De wet bepaalt tevens dat gemeenten verantwoordelijk zijn voor hun eigen bodemarchief. De gemeente is dus het bevoegde gezag indien het gaat om het toetsen van de archeologische onderzoeken en Programma's van Eisen.

De gemeente Peel en Maas heeft haar eigen beleid vastgesteld op het gebied van archeologie en cultuurhistorie. Op basis van het Beleidsplan Archeologie uit 2011, kan geconcludeerd worden dat op het perceel geen archeologische vondsten verwacht worden. Een archeologisch onderzoek is derhalve niet noodzakelijk.

8. Overige relevante aspecten

8.1. Veiligheid en calamiteiten

8.1.1. Veiligheid

De stallen en de werkruimtes zijn zo ingericht dat de kans op ongevallen tot een minimum wordt beperkt. Van de aanwezige personen is telkens iemand aanwezig welke in bezit is van het certificaat van de cursus Bedrijfshulpverlening.

De inrichting zal voldoen aan de eisen zoals gesteld in de Arbo-wetgeving. Uiteraard worden binnen de inrichting blustoestellen geplaatst. In de bij de omgevingsvergunning behorende plattegrondtekening staan deze weergegeven.

Voer in enkelvoudige vorm of meervoudige samenstelling wordt opgeslagen in silo's die buiten de gebouwen staan.

Verder zullen ventilatoren die op werkhoogte aanwezig zijn, worden voorzien van gaasvormige afschermingen.

In geval van kleine branden kan gebruik worden gemaakt van de aanwezige brandblusmiddelen die aangegeven zijn op de plattegrondtekening. Tevens zijn er vluchtdeuren aanwezig, waardoor personeel zich in veiligheid kan brengen ingeval brand. Voor de dieren is er geen vluchtvoorziening aanwezig. Dit is overigens ook niet gebruikelijk in de veehouderij.

8.1.2. Calamiteiten

Bij stroomuitval kan een calamiteit optreden omdat voor de klimaatbeheersing, luchtverversing en voerverstrekking elektra nodig is. Door initiatiefnemer is hierin voorzien door de installatie van een noodstroomaggregaat die onmiddellijk zorgt voor elektriciteitsvoorziening bij stroomuitval. De milieueffecten hiervan zijn beperkt. Een nadeel is dat het brandstofverbruik binnen de inrichting toeneemt. De noodstroomvoorziening is qua omvang voldoende om alle functies te blijven voorzien van elektriciteit.

De hoeveelheid aanwezige diergeneesmiddelen zal, behoudens calamiteiten in de vorm van dierziektes, zeer beperkt zijn. De aanwezige reinigingsmiddelen is een werkvoorraad. Aanwending van deze stoffen zal geschieden met toepassing van de veiligheidsvoorzieningen zoals voorgeschreven bij die stoffen. Voer in enkelvoudige vorm of meervoudige samenstelling wordt opgeslagen in silo's die buiten de gebouwen staan.

Het gevolg van vervoersverboden als gevolg van bijvoorbeeld een uitbraak van vogelgriep, is dat er behalve geen afvoer, ook geen aanvoer van dieren plaats kan vinden op het bedrijf. Het mogelijke gevolg is dan ook dat de aanwezige dieren mogelijk voor langere tijd dan normaliter binnen de inrichting zullen verblijven. Feitelijke welzijnsproblemen zullen hierdoor bij de vleeskuikens niet ontstaan.

8.2. Gezondheidsaspecten

Op gebied van gezondheidsaspecten speelt de vraag wat de mogelijke effecten van schaalvergroting op het vóórkomen en de verspreiding van zoönosen (zoals influenza) en resistente micro-organismen (zoals toxoplasma) en antibioticumresistentie zijn. Een mogelijk verband tussen schaalvergroting en het voorkomen en de verspreiding van zoönosen is niet eenvoudig vast te stellen. Er zijn diverse bedreigingen maar ook enkele kansen bij verdere schaalvergroting. De balans hangt stek af van de wijze waarop de bedrijfsvoering en het stalconcept wordt ingevuld. Er worden maatregelen voor wat betreft hygiëne getroffen. Daarnaast zal het antibioticumgebruik zoveel mogelijk beperkt worden.

In opdracht van de voormalige Ministeries van Volksgezondheid, Welzijn & Sport en van Economische Zaken, Landbouw & Innovatie is recentelijk een onderzoek verricht naar de mogelijke effecten van intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden. De onderzoeksresultaten zijn verwoord in het rapport 'Mogelijke effecten van intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden: onderzoek naar potentiële blootstelling en gezondheidsproblemen' (IRAS Universiteit Utrecht, NIVEL, RIVM, 07 juni 2011). In dit rapport wordt geconcludeerd dat omwonenden van intensieve veehouderijbedrijven potentieel zijn blootgesteld aan fijn stof, aan een aantal specifieke micro-organismen en aan endotoxinen. Op kortere afstand van de bedrijven, vooral als het meerdere bedrijven zijn, kan deze blootstelling effecten geven op de gezondheid, met name op de luchtwegen. Uit de resultaten van dit onderzoek kan niet simpelweg worden geconcludeerd om welke afstand tot bedrijven het nu precies gaat en bij welke concentraties gezondheidseffecten optreden. De kans op gezondheidseffecten van de huidige signalen van de Q-koortsbacterie en van MRSA in de omgeving van veehouderijbedrijven wordt als gering ingeschat. Het lijkt een verrassende bevinding dat astma minder vaak voorkomt onder omwonenden van veehouderijbedrijven. Longontsteking wordt vaker gezien in de nabijheid van intensieve veehouderij, vooral bij bedrijven met geiten en pluimvee. Kinderen die wonen in de nabijheid van veehouderijbedrijven hebben, net als kinderen die zijn opgegroeid op een boerderij, vaker eczeem. Er bestonden weinig aanwijzingen dat zeer grote stallen, zogenaamde megastallen, sterker met gezondheidseffecten op omwonende zijn geassocieerd.

De onderzoekers presenteren aanbevelingen die vooral zijn gericht op nader onderzoek:

- Uitvoeren van gerichte studies naar concentraties van endotoxinen en micro-organismen in de nabijheid van bedrijven met pluimvee en varkens;
- Ontwerpen van een beoordelingskader aan de hand waarvan het voorkomen van micro-organismen en endotoxinen rond veehouderijbedrijven en relaties met gezondheidseffecten beoordeeld kan worden;
- Nader onderzoek naar het optreden van complicaties bij mensen met astma of COPD die in de nabijheid wonen van veehouderijbedrijven;
- Nader onderzoek naar het verhoogde risico op astma en allergie bij omwonenden van nertsbedrijven;
- Nader onderzoek naar het verband tussen longontsteking en de nabijheid van bedrijven met geiten en pluimvee;
- Het opzetten van een surveillancenetwerk, waarin zowel symptomen en aandoeningen van mensen als dieren worden geregistreerd en uitgewisseld.

In de milieueffectrapportage zal nader worden ingegaan op de mogelijke gezondheidsrisico's als gevolg van dit initiatief.

8.3.1 Borging hygiëne maatregelen

Het bedrijf zal deelnemen aan IKB Kip. IKB Kip is een kwaliteitssysteem voor de productie van pluimveevlees. Alle schakels die betrokken zijn bij deze productie verstrekken zo garanties over de manier van produceren. Voor pluimveebedrijven zijn de wettelijke hygiëne-eisen opgenomen in de IKB kip-regeling. Daarnaast zijn tal van andere maatregelen in de IKB-regeling opgenomen ter bescherming van de diergezondheid en voedselveiligheid. Hierbij moet gedacht worden aan de GMP- en GVP-code. IKB Kip is door de Minister van EZ erkend als hygiënecode. Dit betekent dat veehouders die deelnemen aan IKB Kip daarmee ook voldoen aan de wettelijke bepaling betreffende hygiëne.

9. Afkortingen

De in deze MER gebruikte afkortingen zijn:

Alt.	Alternatief
AmvB	Algemene Maatregel van Bestuur
BBT	Best Beschikbare Techniek
BOM+	Bouwblok Op Maat plus
BREF	BAT Reference Documents
BZV	Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij
B&W	Burgemeester en Wethouders
EHS	Ecologische Hoofd Structuur
GL	Groen Label
g	gram
GBI	Gemiddelde Blootstellingen Index
GS	Gedeputeerde Staten
ha	hectare
HBO	Huisbrandolie
HR	Habitatrichtlijn
IBS	Incidentele Bedrijfssituatie
IPPC	Integrated Pollution Prevention and Control
I&M	Ministerie van Infrastructuur en Milieu
KICH	Kennisinfrastructuur cultuurhistorie van de Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschappen en Monumenten
Kwh	Kilowatt uur
kg	kilogram
l	liter
Lar, LT	langtijdgemiddelde beoordelingsniveau
LAm _{ax}	maximale geluidsniveaus
m	meter
m ²	vierkante meter
m ³	kubieke meter
MER	Milieu Effect Rapportage
N	Stikstof
Nbw	Natuurbeschermingswet
NH ₃	Ammoniak
OU _E	Europese odor-units
PM ₁₀	Stof met een maximale grootte van 10 micron
PM _{2,5}	Stof met een maximale grootte van 2,5 micron
PPE	Productschap voor Pluimvee en Eieren
Rav	Regeling ammoniak en veehouderij
Rbl	Regeling beoordeling luchtkwaliteit
RBS	Regelmatige bedrijfssituatie
Ref.	Referentiesituatie
Rgv	Regeling geurhinder en veehouderij
RIVM	Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu
sec.	seconde
VR	Vogelrichtlijn
VKA	Voorkeursalternatief
Wav	Wet ammoniak en veehouderij
Wgv	Wet geurhinder en veehouderij
Wlk	Wet luchtkwaliteit
WsvSV	Wet stankemissie veehouderijen
WvoVO	Wet verontreiniging oppervlaktewater